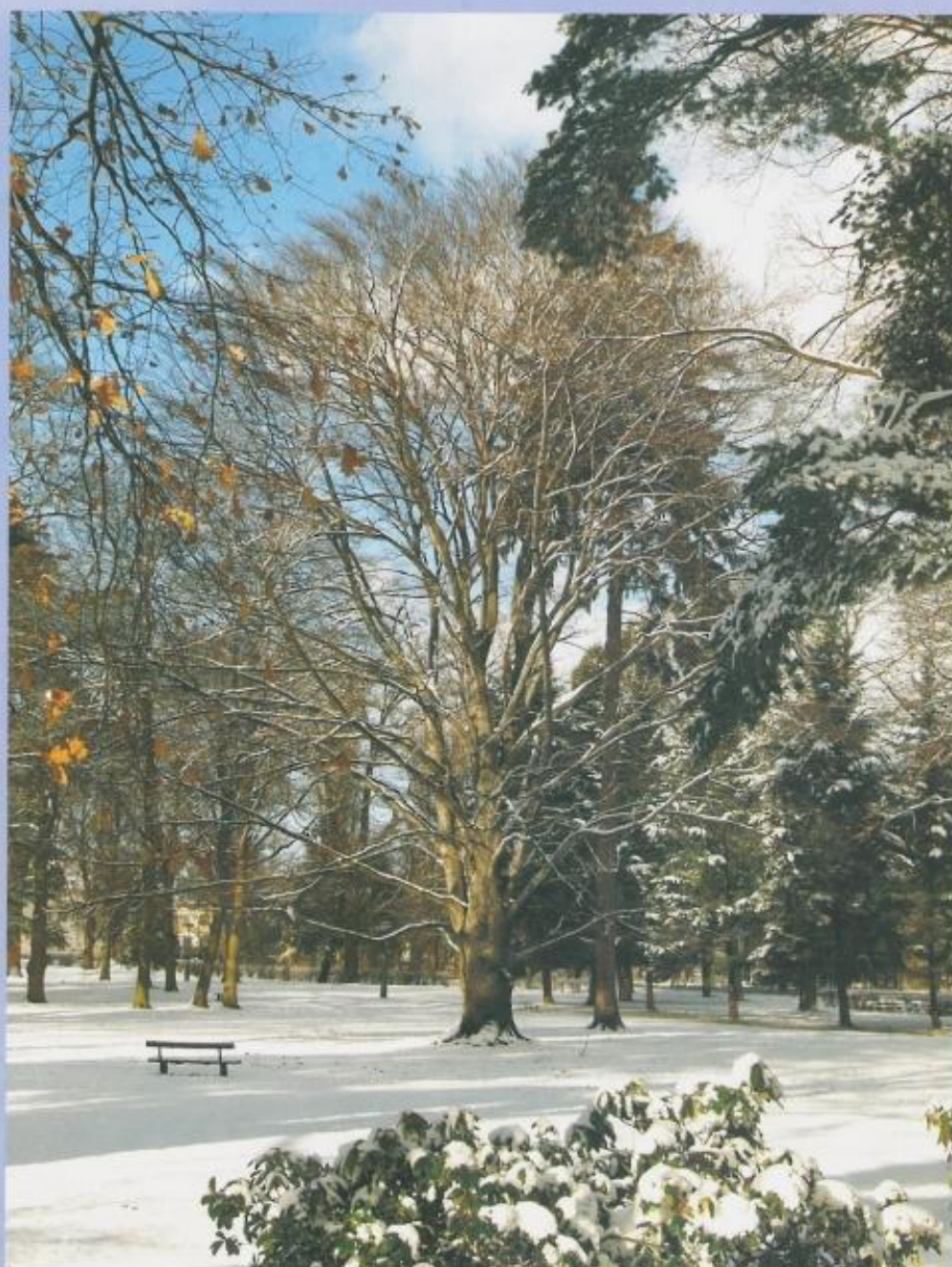

Zpravodaj

SMIŘIC, RODOVA
A HOLOHLAV

8

PROSINEC 2006

autor: Pavel Schejbal, Smiřice

Slovo starosty

Vážení občané,

v tomto čísle ode mne nečekejte nějaký mimořádný objem informací, které se týkají chodu města. Omezím se pouze na to, co pokládám v tuto chvíli za nejdůležitější.

V prvé řadě bych chtěl poděkovat všem, kteří v říjnových volbách vyjádřili uspokojení nad naším dosavadním působením na radnici. Musím říci, že si Vaší podpory velice vážíme a že je pro nás takovýto výsledek voleb nesmírně zavazující. Budeme se snažit, abychom výkonnost města udrželi minimálně na takové úrovni, jakou jsme se prezentovali doposud. Sestavení rady města, které se neobešlo bez určitých kompromisů, respektuje výsledky voleb.

Druhou záležitostí, kterou mám na srdci, je přání. Závěr letošního roku se v návalu práce blíží opravdu tryskem a na obzoru se zřetelně rýsuje rok následující.

Dovolte mi proto, vážení občané, přátelé, kamarádi, abych Vám všem popřál příjemné prožití svátků vánočních a do následujícího roku mi dovolte popřát pevné zdraví a pokud ve vašem životě nastanou v průběhu příštího roku nějaké změny, tak ať jsou jen k lepšímu.

Luboš Tuzar, starosta města

Slovo tajemnice

Vážení občané,

v dnešním příspěvku mi dovolte stručně připomenout události uplynulého roku, které se týkaly našeho úřadu.

Rok 2006 byl rokem náročným z mnoha důvodů. Troje volby si vyžádaly zvýšené úsilí na technické a organizační zabezpečení ze strany úřadu. Matrika zažívala nápor žadatelů, kteří na poslední chvíli chtěli využít možnost podat žádost o vydání cestovního dokladu bez nutnosti jet až do Hradce Králové. Náš úřad je navíc školícím místem pro studenty středních a vysokých škol zejména sociálního a ekonomického směru, kteří zde absolvují odborné praxe. I to vyžaduje osobní přístup ze strany úředníků, kteří je praxí provázejí.

V období od dubna do listopadu využilo město nezaměstnané občany z úřadu práce. Při úklidu města a pomocných činnostech se zde vystřídalo 27 osob. Pracují zde i občané vykonávající alternativní tresty. Všichni tito pracovníci jsou zařazeni do pracovní čety a jsou důsledně kontrolováni. Ohlasy občanů však potvrdily, že se jejich práce na vzhledu města pozitivně projevila.

Úspěšně se rozvíjí projekt komunitního plánování sociálních služeb. V červnu proběhl průzkum potřeb, jehož výsledky jsou v současné době vyhodnocovány Univerzitou Hradec Králové. Byly přijaty základní dokumenty projektu a probíhají pravidelná setkání pracovní skupiny. Více se můžete dozvědět na webových stránkách města.

V listopadu provedl Státní okresní archiv Hradec Králové na našem úřadu kontrolu stavebně-technických a bezpečnostních podmínek spisovny. Tyto státní kontroly probíhají ve všech městech okresu a jsou vzhledem k nové legislativě upravující tuto oblast velmi přísné. Díky přemístění spisovny z nevyhovujících sklepních prostor a novému vybavení však nebyly shledány žádné nedostatky a město se tak uchránilo před případnou pokutou.

Kvalitně vedená spisová služba je základem chodu úřadu v oblasti správy dokumentů. V současné době procházejí zaměstnanci intenzivním školením a připravují se na vedení spisové služby za

použití výpočetní techniky. Nepřehledné papírové podací deníky a další pomocné evidence se stanou od příštího roku minulostí a nová aplikace zaručí lepší kontrolu oběhu a vyřizování dokumentů.

V roce 2007 se nás čekají velké změny zejména v agendě stavebního úřadu a v sociální oblasti, přičemž dosud bohužel nejsou vydány všechny prováděcí předpisy. Budeme se však snažit vás o všech novinkách neprodleně informovat. Již dnes máte možnost ještě před osobní návštěvou úřadu získat návod k řešení různých životních situací na webových stránkách města v rubrice *Poskytování informací podle zákona č. 106/1999 Sb. – Životní situace*. Cílem naší práce je poskytovat kvalitní služby občanům v oblastech, které nám byly zákony svěřeny.

Dovolte mi popřát vám jménem celého úřadu klidné prožití adventního času i Vánoc a úspěšný příští rok.

Mgr. Věra Hottmarová, tajemnice Městského úřadu Smiřice

Výsledek komunálních voleb ve Smiřicích

Ve Smiřicích byla rozhodnutím vyšších stranických orgánů zrušena místní organizace ČSSD. Sociální demokraté zde proto nemohli sestavit svou kandidátku. Tato skutečnost určitě ovlivnila výsledky voleb. Stejně jako na mnoha jiných místech hodně hlasů dostali od voličů nezávislí kandidáti. Sdružení nezávislých kandidátů Volba pro město má v novém zastupitelstvu celkem 7 zástupců. Druhá ODS má v zastupitelstvu 5 zastupitelů. O zbývajících 5 míst se rozdělili KSČM (2), NEZÁVISLÍ DEMOKRATÉ (2) a Sdružení VPM (1).

Seznam těch, kteří se dostali do zastupitelstva města:

Kandidátní listina	Poř. číslo	Kandidát			Navrh. strana	Polit. přísl.	Hlasy	
		Příjmení, jméno	Tituly	Věk			Abs.	%
1 KSČM	3	Malý František		64	KSČM	KSČM	218	9.56
1 KSČM	5	Jandera Lubomír		48		BEZP	209	9.17
2 SNK Volba pro Smiřice	1	Tuzar Luboš		36	NK	BEZP	585	9.56
2 SNK Volba pro Smiřice	2	Jarolímek Jiří	MUDr.	53	NK	BEZP	491	8.02
2 SNK Volba pro Smiřice	4	Rohlens Petr	Mgr.	49	NK	BEZP	469	7.66
2 SNK Volba pro Smiřice	3	Smékalová Věra		57	NK	BEZP	452	7.39
2 SNK Volba pro Smiřice	7	Černý Martin		42	NK	BEZP	425	6.94
2 SNK Volba pro Smiřice	5	Rousek Pavel	JUDr.	43	NK	BEZP	356	5.82
2 SNK Volba pro Smiřice	6	Atanasovská Petra	PhDr.	58	NK	BEZP	345	5.64
3 Občanská demokratická strana	2	Beran Karel	MUDr.	58	ODS	BEZP	388	8.83
3 Občanská demokratická strana	7	Hottmar Pavel	MUDr.	52	ODS	BEZP	344	7.82
3 Občanská demokratická strana	3	Koldrt Ladislav	Ing.	48	ODS	ODS	330	7.51
3 Občanská demokratická strana	4	Novotný Jan		52	ODS	BEZP	306	6.96
3 Občanská demokratická strana	1	Plšek Milan	Ing.	54	ODS	ODS	295	6.71
4 NEZ.DEMOKRATÉ (V. Železný)	1	Heřman Jiří		68	N.DEM	BEZP	236	14.03
4 NEZ.DEMOKRATÉ (V. Železný)	2	Hájek Jiří		60	N./DEM	BEZP	193	11.47
5 Sdr. VPM, NK – VPM	2	Šust Karel		46	NK	BEZP	156	12.75

Ve čtvrtek 2. listopadu 2006 proběhlo v Kulturním domě Dvorana ustavující zasedání zastupitelstva města, z něhož vzešlo toto rozdělení funkcí:

- starostou města Smiřice byl znovu (téměř jednomyslně) zvolen pan **Luboš Tuzar**
- místostarostou byl zvolen **Ing. Milan Plšek**
- dalšími členy rady města Smiřice (kromě starosty a místostarosty) se stali **pan Jan Novotný, Mgr. Petr Rohlena a JUDr. Pavel Rousek**
- předsedou finančního výboru byl zvolen **Ing. Ladislav Koldrt** a předsedou kontrolního výboru pan **František Malý**
- oddávajícími členy ZM jsou **pan Luboš Tuzar, Ing. Milan Plšek a pan Jiří Hájek**

A pro zajímavost hlasy pro další kandidáty:

Příjmení, jméno	Navrhla strana	Polit. přísl.	Hlasů abs.	v %					
Fejglová Marie	KSČM	BEZP	183	8.03	Matuška Petr	ODS	BEZP	249	5.66
Horných Stanislav	KSČM	KSČM	148	6.49	Červinková Milena	ODS	ODS	183	4.16
Moníková Věra	KSČM	BEZP	113	4.96	Dostál Josef	ODS	BEZP	188	4.27
Barnetová Mária	KSČM	KSČM	123	5.39	Klůzová Vítězslava	N.DEM	BEZP	164	9.75
Hlaváček Josef	KSČM	BEZP	141	6.18	Volejník Karel	N.DEM	BEZP	108	6.42
Blažek Milan	KSČM	BEZP	143	6.27	Miller Aleš	N.DEM	BEZP	100	5.94
Dunasová Albína	KSČM	BEZP	129	5.66	Pavlát Josef Bc.	N.DEM	BEZP	88	5.23
Prokop Václav	KSČM	BEZP	132	5.79	Čížek Roman	N.DEM	BEZP	86	5.11
Svatoň Miloš	KSČM	KSČM	124	5.44	Kopecká Martina	N.DEM	BEZP	107	6.36
Klimeš Vladimír	KSČM	KSČM	130	5.70	Bartoňová Lenka	N.DEM	BEZP	75	4.45
Slezáková Hana	KSČM	KSČM	107	4.69	Kučírková Vlasta	N.DEM	BEZP	52	3.09
Rejzek Martin	KSČM	BEZP	107	4.69	Hofmanová Jana	N.DEM	BEZP	81	4.81
Charousek Miroslav	KSČM	KSČM	102	4.47	Spurný Josef	N.DEM	BEZP	73	4.34
Stránský Vladislav	KSČM	KSČM	92	4.03	Hniková Vlasta	N.DEM	BEZP	68	4.04
Bydžovský Vladislav	KSČM	KSČM	77	3.38	Spurný Tomáš	N.DEM	BEZP	103	6.12
Svobodová Eva Ing.	NK	BEZP	375	6.13	Klůz Marko	N.DEM	BEZP	85	5.05
Krejčí Petr	NK	BEZP	338	5.52	Kučírek Karel	N.DEM	BEZP	31	1.84
Svoboda Jiří	NK	BEZP	327	5.34	Fišar Václav	N.DEM	BEZP	32	1.90
Kratěna Karel	NK	BEZP	347	5.67	Kabuďa Josef Ing.	NK	BEZP	102	8.34
Koudelka Jan	NK	BEZP	304	4.97	Bozner Daniel	NK	BEZP	96	7.84
Marek Pavel Bc.	NK	BEZP	270	4.41	Kupka Lubomír Ing.	VPM	BEZP	92	7.52
Černá Věra	NK	BEZP	255	4.16	Sladký Jiří	NK	BEZP	88	7.19
Šedivý Luděk	NK	BEZP	281	4.59	Kmínek Petr	VPM	BEZP	81	6.62
Hampl Bohuslav	NK	BEZP	252	4.12	Kmínková Jana	NK	BEZP	63	5.15
Haman Roman Mgr.	NK	BEZP	244	3.98	Suchánek Jan	NK	BEZP	63	5.15
Javůrek Vítězslav Bc.	ODS	ODS	277	6.30	Vašková Eva	NK	BEZP	62	5.06
Zemková Martina	ODS	BEZP	259	5.89	Janeček Petr	NK	BEZP	77	6.29
Ducháček Petr	ODS	ODS	207	4.71	Černý Jiří	NK	BEZP	39	3.18
Vrabec Roman	ODS	BEZP	216	4.91	Petrášková Jana Ing.	NK	BEZP	54	4.41
Hnik Petr	ODS	BEZP	279	6.34	Dunas Karel	NK	BEZP	78	6.37
Miškela Petr	ODS	ODS	239	5.43	Dvořáček Ivan	NK	BEZP	50	4.08
Dvořáková Zdeňka	ODS	BEZP	204	4.64	Doubková Jana	NK	BEZP	45	3.67
Moník Milan	ODS	BEZP	231	5.25	Radoňová Jarosl.	NK	BEZP	35	2.86
Seidl Martin	ODS	ODS	199	4.52	Kupková Marie	NK	BEZP	42	3.43

Jak jsme volili v letošních volbách do Senátu Parlamentu ČR

Volební účast odpovídala v podstatě celostátnímu průměru. V dřívějších volbách získávali ve Smiřicích velmi pěkné výsledky kandidáti za ČSSD. Nyní získávají nejvíce hlasů kandidáti ODS. V Rodově hlasovalo pro kandidáta ODS v prvním kole 68,57 % a ve 2. kole dokonce 95 % voličů.

Kolo	Okrsky			Voliči v sezn.	Vydané obálky	Volební účast v %	Odevzd. obálky	Platné hlasy	% plat. hlasů
	Počet	Zprac.	v %						
1	3	3	100,00	2446	897	36,67	873	722	82,70
2	3	3	100,00	2447	291	11,89	291	290	99,66

Čís.	Kandidát	Volební strana	Polit. přísl.	Počty hlasů		% hlasů	
	Příjmení, jméno			1. kolo	2. kolo	1. kolo	2. kolo
1	Fejfar Petr Bc.	US-DEU	US-DEU	75	90	10.38	31.03
2	Zimová Dušica	NEZ	NEZ	39	X	5.40	X
3	Knot Richard PhDr.	Koal_ČR	NI(NEI)	4	X	0.55	X
4	Nývlt Karel Ing.	KDU-ČSL	BEZPP	29	X	4.01	X
5	Regner Jan	SNK ED	SNK ED	9	X	1.24	X
6	Uhlíř Jan Ing.	ČSSD	BEZPP	78	X	10.80	X
7	Rázl František	KSČM	KSČM	105	X	14.54	X
8	Molík František	SZ	BEZPP	50	X	6.92	X
9	Pakosta Petr Ing.	ODS	ODS	312	200	43.21	68.96
10	Veselka Josef	ČP	BEZPP	21	X	2.90	X

(mv)

Zprávy z radnice

za období říjen–listopad 2006

- RM schválila Základní listinu komunitního plánování sociálních služeb města Smiřice a dále jmenovala do funkce koordinátora a vedoucí pracovní skupiny komunitního plánování Mgr. Věru Hottmarovou.
- RM s ohledem na dispoziční a finanční nároky neschválila projekt expozice 1866, který předložil Komitét pro udržování památek z války roku 1866. Expozice měla být umístěna v prostorách uvolněných po firmě Lindacom v areálu Zámku čp. 1. Pro město je prioritou pro nejbližší období vybudování stálé expozice sochaře a medailéra mistra Milana Knoblocha.
- RM projednala žádost sportovní organizace TJ Jiskra Jaroměř a schválila pronájem hřiště na minikopanou podle platného ceníku v období únor–březen 2007.

- RM schválila s účinností od 5. 10. 2006 změnu ceníku služeb poskytovaných v souladu s činností města Smiřice.
- RM schválila pronájem zasedací místnosti MěÚ Smiřice pro účely práce pojišťovacího poradce paní Duše Morávkové, a to v každé pondělí od 14 do 17 hodin.
- RM schválila uzavření smluv na opravu střešního pláště kotelny na sídl. gen. Govorova, dále na opravu kotlů UT ohřevu TUV a TRV v domě čp. 159 a na opravu vstupních schodišť u bytového domu čp. 440, 441 a 442 z důvodu havarijních situací v jednotlivých objektech a s ohledem na roční období. Dále byly schváleny opravy topných těles a výměna termostatických ventilů v čp. 48 v Rodově, rekonstrukce rozvodů vody a instalace ohříváčů vody v čp. 70 v Rodově a rekonstrukce vstupní části Mateřské školy Smiřice.
- RM schválila pořízení 2 varných kotlů pro školní jídelnu formou leasingu v hodnotě 304 tis. Kč. Důvodem investice byl havarijní stav starých kotlů, které byly začátkem školního roku mimo provoz.

(lr)

Zprávy z matriky

Vítání občánků narozených od října 2005 do října 2006

říjen 2005	Simona Palmová	srpen	Miriam Przywarová
květen	Josef Jirka	září	Kateřina Křížová
	Tomáš Novotný		Dominik Csóka
	Aleš Hansl	říjen	Veronika Štursová
červenec	Michal Jarkovský		

Jmenný seznam narozených dětí lze uvést po souhlasu rodičů, který je udělen při akci „Vítání občánků“, která se konala 11. 11. 2006 v obřadní místnosti Městského úřadu ve Smiřicích.

Úmrtí od července do října 2006

Z našich řad odešlo 14 smiřických občanů.

Sňatky od srpna do října 2006

V měsíci srpnu vstoupilo do manželství v zámecké kapli celkem šest párů. V září se konaly v obřadní síni MěÚ dva sňatky a šest v kapli, jeden pár zde také oslavil diamantovou svatbu. V říjnu si v kapli vyměnily prstýnky a první manželský polibek páry dva.

Ve Smiřicích 28. 11. 2006

Dana Jágrová, matrikářka

Sociální odbor MěÚ Smiřice informuje

Vážení spoluobčané,

dnem 1. ledna 2007 se zásadním způsobem mění systém dávek sociální péče (nově pomoc v hmotné nouzi) a sociálních služeb.

Pomoc v hmotné nouzi je moderním systémem, který především motivuje občany k aktivnímu postoji k zabezpečení prostředků, uspokojujících jejich základní životní potřeby. Zabraňuje jejich sociálnímu vyloučení. Vychází z principu, že každá osoba, která pracuje, se musí mít lépe než ta, která nepracuje, popřípadě se práci vyhýbá.

Od 1. 1. 2007 budou mít občané možnost žádat o tři nové dávky pomoci v hmotné nouzi. Jde o **příspěvek na živobytí, doplatek na bydlení a o mimořádnou okamžitou pomoc**. Každý občan má nárok na poskytnutí základního sociálního poradenství, v jeho rámci mu budou poskytnuty informace vedoucí k řešení jeho situace.

1. 1. 2007 také nabývá účinnosti zákon č. 108/2006 Sb., o sociálních službách. Tento zákon nově upravuje pomoc osobám, které jsou závislé na pomoci jiné fyzické osoby. Od roku 2007 nebude vypláceno zvýšení důchodu pro bezmocnost ani příspěvek při péči o blízkou osobu. Místo toho bude vyplácena nová dávka – příspěvek na péči. Tento příspěvek na péči bude poskytovat Magistrát města Hradec Králové a bude vyplácen osobě, která pobírala do 31. 12. 2006 zvýšení důchodu pro bezmocnost. V případě nezletilých dětí, uznaných posudkovým lékařem jako dlouhodobě těžce zdravotně postižené, bude příspěvek na péči náležet zákonnému zástupci.

Bližší informace ke změnám v systému sociálního zabezpečení jsou již na internetových stránkách města Smiřice a samozřejmě je poskytnou i pracovníce sociálního odboru Městského úřadu ve Smiřicích.

Libuše Zemková, vedoucí sociálního odboru

Co nového v odpadovém hospodaření?

- 1) Rozšiřuje se sortiment zdarma odebíraných domácích elektrozařízení, která již dosloužila. To znamená v kompletním stavu vyřazené žehličky, televize, počítače, vysavače, fritovací hrnce, holicí strojky, fény, topinkovače, lampy apod. Lze odložit na paletu Sběrného dvora v zámku ve Smiřicích. Recyklace je zajištěna prostřednictvím firem Asekol a Elektrowin Praha.
- 2) Separace odpadu je slušná až na papír – do kontejneru s papírem nepatří ani koberce, ani pytle od cementu.
- 3) Na odpad většího rozměru jako koberce, matrace, kufry apod. lze využít kontejner ve sběrném dvoře ve Smiřicích pod nádražím.
- 4) Separace nápojových obalů do červených popelnic **je fakt dobrá** – děkujeme!
- 5) V příštím roce nás čeká obnova a dokoupení kontejnerů na sklo. Odběratelé požadují, aby i sklo se do budoucna třídilo na barevné a bílé. Město má z toho tak trochu obavy, aspoň ale zjistíme, kolik lidí ve Smiřicích je **barvoslepých**.
- 6) Sběr nebezpečného odpadu proběhne na jaře roku 2007, bližší termín bude oznámen rozhlasem, výlepem plakátů a na webových stránkách města.

7) V průběhu měsíce ledna 2007 **musí být přeznačeny novou samolepkou** všechny popelnice a kontejnery, které jsou určeny pro TKO. Všichni poplatníci si musí osobně převzít samolepku v úctárně MěÚ za poplatek 10,- Kč. **Od 1. února musí mít všechny popelnice a kontejnery na TKO samolepku s datem 2007, jinak nebudou vyváženy.**

8) Výběr poplatků za rok 2007 ze psů, zahrádek a likvidaci domovního odpadu je možný od ledna do konce května. Poté budou nezaplacené částky urgovány.

Věříme však, že urgovat nebudeme muset nikoho.

9) Do Mlýnského náhonu neházejte odpadky, kosti, ani uhynulá zvířata. Toto krmivo likviduje dravá ryba piraňa a sumec. Bohužel v našem Mlýnském náhoně ani v Labi jedinci tohoto druhu zjištění nebyli, takže nám pak voda páchne a páchne a slabším jedincům se dělá špatně od žaludku.

Odbor správní a životního prostředí by uvítal podněty občanů, jak zlepšovat a třídit odpady, přijďte též kdykoli máte problém, jak s kterým odpadem naložit, vždy se dá najít vhodné řešení.

Jen nezakládejte černé skládky, to se fakt nedělá!

Mráková M., odbor správní a ŽP

Svozový kalendář na rok 2007

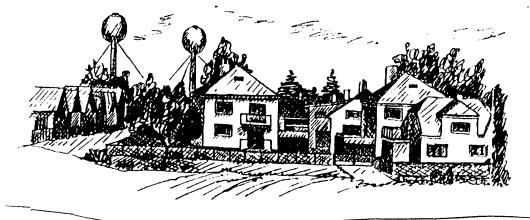
Svoz bude prováděn v těchto týdnech:

Měsíc	celoroční	kombinovaný	plný+měs.	poloviční	pol.+měs.	měsíční	dvoumės.
	52x odvoz v roce	41x odvoz v roce	36x odvoz v roce	26x odvoz	21x odvoz	13x odvoz	7x odvoz
		1x týdně	1x týdně		1x za 14 dní		
1.	1.,2.,3.,4.,5.-	1.,2.,3.,4.,5.-	1.,2.,3.,4.,5.-	2.,4.,	2.,4.,	2.,	2.,
2.	-5.,6.,7.,8.,9.-	-5.,6.,7.,8.,9.-	-5.,6.,7.,8.,9.-	6.,8.,	6.,8.,	6.,	
3.	-9.,10.,11.,12.,13.,	9.,10.,11.,12.,13.,	9.,10.,11.,12.,13.,	10.,12.,	10.,12.,	10.,	10.,
4.	14.,15.,16.,17.,18.-	14.,15.,16.,17.,18.	14.,15.,16.,17.,18.	14.,16.,18.-	14.,16.,18.-	14.,18.-	
		1x za 14 dní	1x za měsíc		1x za měsíc		
5.	-18.,19.,20.,21.,22.-	-18.,20.,22.-	-18., 22.-	-18.,20.,22.-	-18., 22.-	-18., 22.-	18.,
6.	-22.,23.,24.,25.,26.,	-22.,24.,26.,	-22.,26.,	-22.,24.,26.,	-22.,26.,	-22.,26.,	26.,
7.	27.,28.,29.,30.,31.-	28.,30.,	30.	28.,30.,	30.,	30.,	
8.	-31.,32.,33.,34.,35.,	32.,34.,	34.	32.,34.,	34.,	34.,	34.,
9.	36.,37.,38.,39.,	36.,38.,	38.,	36.,38.,	38.,	38.,	
		1x týdně	1x týdně		1x za 14 dní		
10.	40.,41.,42.,43.,44.-	40.,41.,42.,43.,44.	40.,41.,42.,43.,44.	40.,42.,44.-	40.,42.,44.-	42.,	42.,
11.	-44.,45.,46.,47.,48.,	44.,45.,46.,47.,48.	44.,45.,46.,47.,48.	-44.,46.,48.,	-44.,46.,48.,	46.,	
12.	49.,50.,51.,52.	49.,50.,51.,52.	49.,50.,51.,52.	50.,52.	50.,52.	50.	50.,
	ozn. zelené	ozn. černobílé	ozn. bílé+červené	ozn. žluté	ozn. žluté+červ.	ozn. červené	ozn. modré

Svozový den: Smiřice – pátek, Rodov – středa, Trotina – pondělí

Kalendář připravil: fa RUND Nový Ples

Zprávy z Obecního úřadu Holohlavy

Vrácení lesa na Chloumku

V předchozích číslech Zpravodaje jsme vás informovali o pokračování v žádosti o vrácení lesa č. poz. 346 – Horákova stráň. Žádost o lesní pozemek včetně všech kupních smluv, výpisu z katastrálních knih (v r. 1952 jsme byli

majiteli lesa) nám posoudila advokátní kancelář Perthen, Perthenová, Švadlena a partneři. Výsledek kladný nebyl.

Podle zákona 172/1991 Sb. nemůže dojít k přechodu vlastnictví uvedeného pozemku na obec Holohlavy, jelikož rozhodným datem v zákoně byl určen 31. prosinec 1949. Toto datum se ve smyslu uvedeného zákona považuje za nepřekročitelné a soudy jej akceptují. Tak zněl rozsudek odborníků.

Pozemek rybízovny bude odprodán

Zastupitelstvo obce Holohlavy schválilo nabídku na odprodej parcely č. 459/7 na rybízovně firmě JIPA CZ s.r.o., která vyrábí kvalitní zařízení pro gastronomii, potravinářský průmysl a zdravotnictví. Pozemek si chtějí koupit pro výstavbu haly jako výstavní a prodejní centrum pro jejich sortiment.

Výstavba ulice Lipová

V měsíci říjnu jsme chtěli vypsát výběrové řízení na dodavatele stavby pro rok 2007, ale námi podaná žádost o dotace na výstavbu vodovodu a kanalizace v obvyklé výši okolo 80 % pořizovacích nákladů byla odložena z důvodu velkého počtu žadatelů.

Hodnotící orgán – komise z ministerstva zemědělství ČR a KÚ – sice vyhodnotila náš projekt jako způsobilý k poskytnutí finanční podpory, ale vzhledem k omezeným finančním zdrojům programu komise doporučila odsunout finanční krytí našich požadavků na rok 2007–2008. Samozřejmě budeme žádat o další dotace z Ministerstva pro místní rozvoj. Uvidíme, co se nám podaří v letošním roce sehnat, protože jít do takto velkého projektu bez dotací by bylo hazardováním s obecními penězi.

Hospoda čp. 36

V minulém Zpravodaji jsme vás rovněž informovali o tom, že budeme vypisovat výběrové řízení na výstavbu vývažovny v kamenné hospodě. Konečný rozpočet celé stavby nám byl předložen až nyní v měsíci listopadu. Abychom splnili požadavky hygieniků, plynáren, hasičů a dalších, vyšplhal se rozpočet stavby z původních 3 na 6 milionů korun. Existuje několik možností, jak vyřešit vzniklou situaci. Jedna z možností je počkat na dokončení výstavby a prodeje parcel v ul. Lipové. Další možností by bylo projekt poopravit a z hospody udělat kulturní středisko pro využití širokého okruhu našich občanů. Tam existují dotace z programu ROP NUTS II Severovýchod – rozvoj venkova.

Možnosti dotací z EU jsou lákavé, až 100%, ale v současné době pro rok 2007–2008 nejsou schváleny. Nejrozumnější by bylo počkat s dopracováním projektu do jara 2007, kdy bude snad jasné, jaké programy EU budou vypsány – i když to k současným podmínkám naší nestabilní vlády nelze zaručit. Vše ale záleží na našich zastupitelích, jak se k nově vzniklé situaci postaví.

To jsou naše stěžejní úkoly na další období. Dále musíme v současné době nejen schválit rozpočtový plán na rok 2006, ale i vypracovat a schválit rozpočtový výhled na 5leté období, který musíme podle zákona o obcích mít.

V rozpočtovém výhledu budou nejen opravy chodníků, výsadba zeleně apod., ale možná i výstavba nového sportoviště a dětského hřiště u Brodku u Jordánu.

Výsledky komunálních voleb v Holohlavech

Kandidátní listina		Hlasy		Počet kandidátů	Přepočtené % plat. hlasů	Počet mandátů
		abs.	v %			
1	Sdruž. nezáv. kand.	1 911	47.79	11	47.78	6
2	Občanská demokratická strana	866	21.66	11	21.65	2
3	SNK Svazu hasičů	630	15.75	11	15.75	2
4	Komunistická str. Čech a Moravy	592	14.80	11	14.80	1

Kandidátní listina		Kandidát			Navrh. strana	Polit. přísl.	Hlasy	
		Příjmení, jméno	Tituly	Věk			Abs.	%
1	Sdruž. nezáv. kand.	Malínský Miloš		50	NK	BEZPP	270	14.12
1	Sdruž. nezáv. kand.	Vokřálová Marie	MVDr.	49	NK	BEZPP	207	10.83
1	Sdruž. nezáv. kand.	Holeček Josef		49	NK	BEZPP	199	10.41
1	Sdruž. nezáv. kand.	Hájek Josef	Mgr.	37	NK	BEZPP	193	10.09
1	Sdruž. nezáv. kand.	Jakubská Dagmar	Mgr.	30	NK	BEZPP	178	9.31
1	Sdruž. nezáv. kand.	Mrkosová Marie		58	NK	BEZPP	172	9.00
2	Občanská demokratická strana	Matějček Jiří		50	ODS	BEZPP	115	13.27
2	Občanská demokratická strana	Svobodová Lenka	PharmDr.	37	ODS	BEZPP	114	13.16
3	SNK Svazu hasičů	Prokop Roman		37	NK	BEZPP	89	14.12
3	SNK Svazu hasičů	Paliarik Milan		33	NK	BEZPP	85	13.49
4	Komunistická str. Čech a Moravy	Korenčík Miroslav		48	KSČM	BEZPP	94	15.87

Vážení občané!

Děkujeme vám všem za hlasy a tím projevenou důvěru ve volbách do zastupitelstva. Děkujeme vám touto cestou za práci, kterou jste odvedli ve prospěch obce.

Členové zastupitelstva obce přejí všem občanům klidné a radostné Vánoce. V novém roce hodně zdraví, spokojenosti a úspěchů osobních i pracovních.

Miloš Malínský, starosta obce

Zprávy mateřinky v Holohlavech

Páni, toto ale uteklo... Vánoce za dveřmi a tři měsíce nového školního roku za námi. Není to sice až tak moc dlouhá doba, co jsme toho ale stihli zažít! Nejdůležitější je, že si nové, pravidelně docházející děti, zvykly na prostředí i učitelky. Hodně tomu napomohl i náš adaptační program. Je ovšem na rodičích, zda a v jaké míře jeho možnosti využijí, každopádně tím ulehčí přechod dítěte do nového a pro něj neznámého prostředí a mnohdy velice odlišného denního režimu. Doporučujeme rodičům, hlavně těch nejmenších, pokud jim to čas dovolí, aby si spolu s dítětem ještě před nástupem do mateřské školy přišli několikrát do školky pohrát. A ti, kteří nemusí do práce tolik spěchat, mohou využít ranních her a pobýt s dítětem ve třídě. Zkušenosti ukázaly, že adaptace dětí pak probíhá daleko rychleji a nenásilně.

Mezi naše hlavní cíle patří upevňovat v dětech zdravou sebejistotu. S tím velice úzce souvisí rozvoj pohybových schopností. Ve spolupráci se zřizovatelem se snažíme podmínky pro takový zdravý a hlavně bezpečný pohybový vývoj neustále zlepšovat. Herna mateřské školy je velice dobře pro tyto účely vybavena. Letos na podzim jsme navíc nechali za přispění mnoha sponzorů zbudovat na školní zahradě novou průlezkou se skluzavkou.

Poděkování patří těmto firmám: TROTINA Auto, s.r.o., Pila Podhora, s.r.o., Terop spol. s.r.o., Klempířství Pavel Dostál, Klempířství – pokrývačství Martin Minařík, dále pánům Petru Charvátovi a Vladimíru Kozovi a sl. Zuzaně Černé.

Stejně jako i jiné mateřské školy se ta naše snaží zprostředkovat dětem nové poznatky především hravou formou a v co největší možné míře zařazovat tzv. prožitkové učení.

Využili jsme programovou nabídku Ekologického centra Sever v Hradci Králové a rozhodli se navštívit výstavu v Rokytově výstavní síni v Hradci Králové „Ať zvířata nežalují“, zaměřenou na problematiku životní pohody zvířat. A jak tato akce souvisí s prožitkovým učním? Na tuto výstavu jsme jeli vlakem, vyzkoušeli jsme i cestování městskou hromadnou dopravou. Mnohé z dětí takto cestovaly poprvé v životě. Je třeba zdůraznit, že bez pomocného dozoru tří maminek bychom takovou cestu z důvodů bezpečnosti nemohli absolvovat. Na výstavě si děti prohlédly

některé domácí mazlíčky, dále se seznámily s významem užitkových zvířat a jejich chovem, vyzkoušely kolovrátek i „trenažér na dojení“ a vyrobily si z ovčího rouna a papíru malou ovečku. Ačkoli byla obloha ten den zamračená a občas se přehnala dešťová přeháňka, nikomu to náladu nepokazilo. Teď se těšíme, až pracovníci EC Sever přijedou s pohádkami a projekty za námi do mateřské školy.

Další zajímavou akcí byly tvořivé dílny pro děti a rodiče, tentokrát zaměřené na vánoční výzdobu. Děti spolu se svými rodiči mohly vyrábět svíčky ze slaneého těsta, ozdobičky a svítilny z dekoračního papíru dle své fantazie.

Předvánoční čas skýtá mnoho možností jak jej příjemně využít. Nuda nemá u nás místo. Čeká nás Barborka, Mikulášská nadílka, pečení vánočního cukroví, připravujeme program na vánoční besídku pro rodiče a těšíme se na paní Járu s jejím psem Ambrou na dopolední canisterapii.

Bohužel, ani holohlavské mateřince se nevyhýbají nemoci z nachlazení. Doufejme, že tyto problémy alespoň trochu pomůže zmírnit přednáška PharmDr. Lenky Svobodové o možnostech homeopatie v prevenci a léčbě pro zimní období, kterou jsme uspořádali pro všechny zájemce z řad rodičů a veřejnosti o tuto tematiku. V lednu se těšíme na další pokračování zaměřené na dětské nemoci vůbec. O termínu budeme včas informovat.

Na závěr bych chtěla místo dlouhého psaní poděkovat Obecnímu úřadu Holohlavy za vstřícné jednání při řešení provozních problémů a za podporu chodu mateřské školy. Velice bych si za personál i děti holohlavské školky přála, aby spolupráce s obcí Holohlavy zůstala i nadále na takové úrovni jako doposud. Také děkuji všem, kteří mateřské škole přispěli finančními či věcnými dary. Přeji všem pohodové Vánoce, v novém roce 2007 hodně zdraví a když nebude lépe, tak ať je alespoň dobře.

Renáta Smotlachová, řed. MŠ Holohlavy

Městské kulturní středisko Smiřice

PLESOVÁ SEZÓNA 2007 v KD Dvorana

6. ledna	Myslivecký ples (MS Smiřice)
12. ledna	Myslivecký ples (MS Skalice)
19. ledna	Myslivecký ples (MS Smržov)
26. ledna	Myslivecký ples (MS Hradec Králové)
27. ledna	Hasičský ples (SDH Holohlavy)
2. února	Myslivecký ples (MS Piletice)
3. února	Ples Obecního úřadu Skalice
9. února	Ples firmy IDC – FOOD Újezd
10. února	Ples Svazu žen Holohlavy
16. února	Ples klubu rodičů Černilov
2. března	Ples MěKS Smiřice
10. března	Ples firmy TEROP Smiřice

Začátky plesů jsou ve 20⁰⁰ hodin.

Bližší informace – MěKS Smiřice, pí Trávníková – tel. 495 422 090 nebo 602 316 525.

DÁLE PRO VÁS PŘIPRAVUJEME:

6. února	VODNICKÁ POHÁDKA
9 a 10 hod.	(pohádka pro děti z mateřských škola a pro rodiče s dětmi na rodičovské dovolené) – KD Dvorana
18. března	DĚTSKÝ KARNEVAL
14,30 hod.	KD Dvorana
31. března	VELIKONOČNÍ TRHY
10–17 hod.	KD Dvorana

Týden knihoven

Od Týdne knihoven až po vánoční nadílku, aneb co se dělo v knihovně

Měsíc říjen připraví vždy nám knihovníkům náročné dny. V pondělí 2. 10. začal totiž TÝDEN KNIHOVEN, doprovázený již tradičně amnestií všech poplatků. To přivítali zejména všichni zapomnětlivci, kteří tak mohli vrátit dlouho blokované knihy bez finanční pokuty a ti, kdo měli zájem, měli možnost stát se zdarma našimi čtenáři.

Po celý týden probíhal ve smiřické knihovně zajímavý program a velkým lákadlem byl i BAZAR VYŘAZENÝCH KNIH. Až do středy se každé dopoledne naši senioři „přátelili“ s internetem, děti si zase mohly v odpoledních hodinách poměřit své znalosti v přírodovědné či literární soutěži.

„I LÁSKA KE KNÍŽCE PROCHÁZÍ ŽALUDKEM, ANEB LÉPE VYCHUTNÁŠ SI KNÍŽKU, KDYŽ MÁŠ PŘÍJEMNĚ A PLNO V BŘÍŠKU,“ to bylo hlavní motto měsíce října. Do sestavování jídelníčku či kuchařky podle vlastních receptů se zapojila spousta dětských čtenářů. Kulinářské výtvary doplněné originálními ilustracemi hodnotily samy děti po celý listopad. Tři nejlepší recepty byly vyzkoušeny a ochutnávka proběhla v pondělí 4. prosince odpoledne. Nejlepší mňamku nám pomohli vybrat i Mikuláš, čert a anděl, kteří v podvečerních hodinách přišli do smiřické knihovny nadělit nějaké ty dobroty našim malým čtenářům.

O předvánočním období si první dvě prosincová středeční dopoledne budeme povídat se žáky ze Základní školy v Palackého ulici. Pro děti jsou připraveny pohádkové soutěže a kvízy, adventní losování a malá nadílka pod stromečkem.

Senioři si vyzkoušeli práci s internetem během knihovnického týdne

Pro děti byla nachystána spousta zajímavých soutěží

Na všechny čtenáře a návštěvníky knihovny se těšíme i v příštím roce 2007, přejeme příjemné prožití vánočních svátků a hodně zdraví do nového roku.

Ilona Hušáková a Leona Rousková

SAFARI BABY CLUB

Garantujeme nadstandardní přístup a časovou flexibilitu lékaře dle vašich potřeb:

1. možnost telefonické rezervace sjednání návštěvy - žádné čekání
2. ordinace hodiny i v sobotu
3. telefonické konzultace s lékařem i mimo ordinaci hodiny prostřednictvím mobilního telefonu
4. vyšetření jednorázovými prostředky
5. pohledání vašich dětí v Safari Baby Clubu - dětská herna během vyšetření

MUDr. Mohamed Farrag si Vás dovoluje informovat o nově otevřené Soukromé gynekologické ordinaci v Třebechovicích pod Orebem

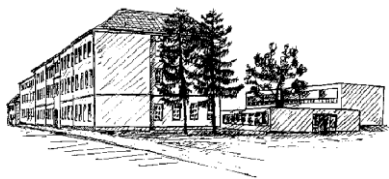
Poskytujeme komplexní gynekologicko porodnickou péči, v příjemném prostředí s profesionálním personálem. Ordinace je zařízena moderním zdravotnickým vybavením a novými přístroji (ultrazvuk, atd).

Další služby:

- Safari Baby Club - dětská herna
- Babysitting - hlídání dětí
- Těhotenské cvičení
- Cvičení po porodu
- Jóga - Pilates
- Cvičení podle L. Mojžišové - pro všechny, které trápí neplodnost, bolesti zad
- Výuka anglického jazyka pro děti i dospělé

Pro více informací nás kontaktujte:
 Čs. Legii 131,
 503 46 Třebechovice pod Orebem
 Tel.: 495 510 333 / Mobil.: 606 755 122
 E-mail: info@safaribabyclub.cz
 Web: www.safaribabyclub.cz

Ze života základní školy

Nejen pěkné podzimní počasí, ale i obsah výchovně vzdělávacího programu naší školy, vedl většinu učitelů k přípravě zajímavých exkurzí.

- V měsíci září se žáci 5. A s paní učitelkou Malinovou vydali jenom kousek, dvě stanice vlakem, na nádraží do Jaroměře. A tam je zrovna jedno zajímavé místo – Muzeum železnice. Děti vyslechly spoustu informací o historii vystavených exponátů a pak si užily to hlavní – prohlídku všech přístupných mašin, vagónů i drezín. Na závěr vyplnily soutěžní úkoly, musely najít nejstarší a nejrychlejší mašinu.
- Pěkná byla také další exkurze 5. A a 5. B, kterou připravila paní učitelka Skořepová s panem učitelem Zemkem. V hodinách přírodovědy je v 5. ročníku zařazeno učivo o vesmíru a planetách naší galaxie. Poznatky ze školy výborně doplňují informace získané přímo na hvězdárně, proto říjnová exkurze směřovala do Hradce Králové na známou hvězdárnu a planetárium. Žáci se seznámili s různými vesmírnými pojmy, dozvěděli se nejnovější informace o planetách. Čekalo nás milé překvapení. Zaměstnanci hvězdárny v uplynulém období vybudovali naučnou stezku, na které můžete „potkat“ Slunce a všechny planety naší sluneční soustavy. Modely jsou samozřejmě velmi zmenšené – měřítko zmenšení je zachováno také při rozmístění planet, takže než obejdete všechny modely, uděláte si pěkný několikakilometrový výlet. Pokud jste v poslední době nebyli na hradecké hvězdárně, doporučujeme!
- Žáci 6. ročníku se v měsíci říjnu vydali s paními učitelkami Rohlenovou a Michálkovou do Centra experimentální archeologie ve Vřetanech. Mohli si zde vyzkoušet pravěké obdělávání půdy, broušení kamenných nástrojů, drcení obilí. Pokoušeli se sekat kamennou, měděnou a železnou sekyrkou, příst Iněné vlákno. Všichni se shodli na jednom – v téhle době bychom žít opravdu nechtěli!
- V září pro 7. A a 7. B připravila tř. učitelka R. Voženílková návštěvu města Turnova, které je známé jedinečnými sbírkami minerálů. Krásné, vzácné kameny jsou vystavené v centru města v Muzeu Českého ráje. Žáci si mohli prohlédnout tzv. „polodrahokamy“ nalezené v této oblasti, ale i spoustu dalších zajímavých exponátů získaných pro toto muzeum vlastně z celého světa. Expozici doplňují ukázky prací studentů turnovské šperkařské školy. V říjnu se žáci 7. ročníku rozjeli s paní učitelkou Rohlenovou do Hostinného, aby si rozšířili učivo z dějepisu. Navštívili Galerii antického umění. Kromě dlouhodobě vystavených antických soch je zde umístěna expozice odlitků antické plastiky, vytvořená studenty Karlovy univerzity. Na závěr exkurze navštívili soukromou dílnu na výrobu vánočních ozdob ve Dvoře Králové, kde si žáci po prohlídce mohli i vybrané ozdoby výhodně nakoupit.
- Žáci 8. ročníku se ve volitelném předmětu Regionální výchova zúčastnili exkurze do Muzea východních Čech v Hradci Králové. Výstavná secesní stavba hradeckého muzea sama o sobě láká k návštěvě a expozice k významnému 140. výročí prusko-rakouské války na Chlumu u Hradce Králové lákala také. Byla doplněna ještě výstavou „Krása tropů“ – žáci shlédli ilustrace tropických brouků malíře, ilustrátora a entomologa Jana Kobyláka. Pohled na Hradec Králové na dvou maketách mohli konfrontovat s pohledem na město z Bílé věže, který si v rámci exkurze nenechali ujít.

V letošním školním roce jsme také prožívali zážitky kulturní a sportovní.

- Dne 10. října se konalo v Městském kulturním středisku představení „Maryša“. Pro děti to bylo neobvyklé představení – pouze jeden herec předváděl tzv. kuchyňské divadlo. Kulisou mu byla jen stará kuchyňská skříň, hrnek, vařečka. To vše posloužilo jako dům Maryši – z hrnků byl střídavě otec, její milý Francek nebo manžel Vávra. Těmito pomůckami herec podpořil děj. Tak se děti netradičně seznámily s obsahem hry bratří Mrštíků Maryša.
- Dne 9. listopadu navštívila naše škola opět Dvoranu. Tentokrát byl zajímavý kulturní program pro žáky 5. – 9. ročníku zaměřený hudebně. V pořadu předvedli účinkující velmi zdařilou kompozici o vývoji české populární a moderní hudby, která vycházela vždy ze základů lidové písně. Ukázky byly předvedeny od lidových písní přes tvorbu z dílny Karla Hašlera, swing, džez až po kabaretní a filmové písně.
- Mezi aktivity zařazené do tělesné výchovy patří i základní plavecký výcvik. V tomto školním roce jej opět absolvovali žáci 2. až 4. ročníku. Kurz probíhal v bazénu v Dobrušce. Jelikož celý areál patřil v určený čas pouze našim žákům, nemuseli mít ostych např. před cizími dětmi a případný strach z vody jim pomáhali překonat kamarádi ze třídy. Ale obavy zmizely již po první lekci a na každou další se děti celý týden těšily. Pod vedením zkušených trenérek se druháčci seznamovali s vodním živlem nejprve v malém bazénku, postupně však získávali plavecké dovednosti a osmělili se do velkého bazénu. Třetáci a čtvrtáci již prohlubovali plavecký um a pilovali plavecké styly, které se naučili v loňském kurzu. Výuka probíhala velmi intenzívně, trenérky používaly mnoho pomůcek, žáci byli za své výkony často odměňováni zvířátky z pěnové gumy a diplomy. Velké pozdvižení způsobil vodník, který se přišel na malé plavce podívat. Nabádal děti k návštěvě bazénu i po skončení kurzu, aby s rodiči trénovaly plavání. Nechal se dokonce s dětmi vyfotografovat. Jako vzpomínku na plavecký kurz tak žáci budou mít zvířátka, diplomy, ale i fotografii s vodníkem. Nás dospělé může těšit poznání, že absolventi tohoto plaveckého výcviku rozhodně nebudou mít strach z vody, neboť získali pevné základy plavecké gramotnosti. Je již jenom na rodičích, zda na těchto základech budou stavět dál a trénovat s dětmi plavání třeba o prázdninách.
- Ve čtvrtek 23. listopadu se konala ve škole tradiční schůzka k volbě povolání, určená pro rodiče vycházejících žáků. Na této schůzce byli rodiče seznámeni se způsobem podávání přihlášek ke studiu na středních školách a o organizaci přijímacího řízení v letošním školním roce. Součástí schůzky byla i prezentace zástupců několika středních škol z našeho regionu, při níž mohli rodiče získat podrobnější informace o studiu. Prezentace se zúčastnili zástupci Gymnázia a Střední odborné školy v Jaroměři, Střední školy řemeslnické v Jaroměři, Střední školy potravinářské ve Smičicích, Středního odborného učiliště Hradební v Hradci Králové, Středního odborného učiliště Vocelova v Hradci Králové, Střední odborné školy ve Stěžerách a Střední odborné školy v Kostelci nad Orlicí.

Mgr. Petr Rohlena, ředitel ZŠ Smiřice

Mateřská škola Smiřice

Listopad, listopad, lísteček mi na dlaň spad...

Propluli jsme si to nádherným slunečným podzimem. Ve školce získali nové poznatky, známe nové básničky i písničky. Navštívilo nás maňáskové divadlo s pohádkou „Jak se veverka Zrzečka chystala na zimu“ a „Mášenska a zvířátka“, trošičku jsme se báli při „Pekelné pohádce“ v kulturním domě Dvorana.

Mí kamarádi se do pohádkového děje nadšeně zapojovali.

A co bylo na podzimu nejkrásnější? Poznali jsme naše nové malé kamarády z první třídy – Berušky. A věřte, někteří jsou k nepřehlédnutí. Několik šikulek z předškolní třídy přivítalo se svou básní malé občánky na MěÚ ve Smiřicích.

Od 1. 12. 2006 na školce probíhá „Andělské rojení“, vystavujeme andílky, které nám pomohli vyrobit tatínek s maminkou.

Zvládli jsme toho mnoho, ale to nejhezčí nás teprve čeká. Mikuláš s čertíkem Bertíkem a voňavé, veselé a štědré Vánoce. No a jak to dopadne, o tom vám dám vědět příště.

Vaše

Adélka Všetečná

Festival chleba v Polsku

Ve dnech 9. – 10. září se konal Festival chleba a brambor v našem družebním městě Boguszów-Gorce v Polsku. Naši polští přátelé nás pozvali, abychom zde prezentovali pekařské řemeslo – český chléb a další pekařské výrobky zhotovené žáky naší školy oboru pekař. Na festivalu probíhala i degustace chlebů z různých pekáren, a tak jsme mohli porovnávat kvalitu a chuť českých a polských výrobků. Festival byl doplněn krásným kulturním programem.

Milé bylo předání pamětní plakety z rukou burmistra města ředitelce školy. Ceníme si tohoto pozvání a návštěvy u přátel v Boguszowě-Gorcích.

Ing. Ema Baboráková, ředitelka Střední školy potravinářské ve Smiřicích

Setkání družebních měst

V letošním roce se uskutečnilo několik společných akcí mezi družebními městy Smiřice a Boguszów-Gorce.

První akcí byla výstava prací výtvarného oboru ZUŠ Smiřice, která proběhla v Polsku ve dnech 15. 5. – 4. 6. 2006. Při zahájení této výstavy vystoupili také žáci hudebního oboru.

Na přelomu září a října pořádalo Městské kulturní středisko ve Smiřicích malování polských výtvarníků v plenéru. Po dobu jednoho týdne zde mělo sedm polských výtvarníků možnost malovat Smiřice a okolí. Během pobytu si prohlédli Zámeckou kapli Zjevení Páně a ZUŠ ve Smiřicích. Navštívili také Galerie moderního umění, Muzeum východních Čech a chrám Svatého Ducha v Hradci Králové. Na závěr svého pobytu předvedli své práce ve smiřické kapli a městském kulturním středisku.

Od 27. 10. do 30. 11. 2006 proběhla v galerii Barborka v Boguszowě-Gorcích výstava paličkované krajky „Krása přírody“ autorky Věry Dvořáčkové. Během slavnostní vernisáže zahrála na příčnou flétnu Markéta Dvořáčková a na housle Milena Myszkowskia. Celá akce proběhla v rámci oslav XVII. polsko-českých dnů kultury.

Věra Dvořáčková, ZUŠ Smiřice

Dobří lidé stále žijí

Je mi 81 let, již mnoho necestuji, ale v srpnu letošního roku jsem byla nucena několikrát cestovat mezi Jaroměří a Prahou, kde jsem na Rehabilitační klinice Malvazinky navštěvovala vážně nemocnou dceru.

Při jedné zpáteční jízdě měly vlaky zpoždění a já jsem se dostala do situace, že jsem již neměla spojení z Jaroměře do Josefova. Jsem rok po totální endoprotéze kolena a cestu pěšky bych nezvládla nebo s velkými obtížemi. A když smůla, tak pořádná, venku „lilo jak z konve“. Průvodčí samozřejmě byl také bezradný, zpoždění vlaku nevyřeší. Celou mou, pro mě velice svízelnou situaci, poslouchala mladá žena, která telefonovala mobilem. Poté mně navrhla, abych vystoupila ve Smiřicích, že domluvila s manželem, aby mě odvezl do Josefova autem. Ani nevíte, jak jsem si oddychla.

Chtěla bych touto cestou poděkovat manželům Bouzovým, Lidická 383, Smiřice a upozornit na fakt, že i v dnešní hektické době dobří lidé stále žijí. Samozřejmě, že finanční odměnu odmítli.

Ještě jednou mnohokrát děkuji – manželé Bouzovi!!!

Libuše Špačková z Josefova

Vzpomínky na Mikuláše v době války

Kde ty doby jsou, kdy se přiblížil tam u nás doma ten očekávaný den a hodný světec přinášel dárky...

Jednoho dne mne požádal můj šéf – mlynář František Voženílek, abych zorganizoval pořádnou mikulášskou – ne moc svatou – nadílku a čertovskou výplatu. Spojil jsem se s vrátným od Malburgů, s velkým ochotnickým hercem Tondou Šimkem. Hned jsme začali s přípravami. Musel to být Mikuláš par excellence!! Byla doba nejkrutější války. Nadílka byla proto všude jen přiměřená. Pár kilo hrubé mouky jako malou pozornost jsme dali panu děkanu Řezáčovi (nevím, zda si jeho jméno pamatuji dobře) a on nám zapůjčil patřičné „svaté“ oblečení pro Mikuláše. Já jsem dělal čerta, a protože nebyly žádné škrabošky, muselo postačit pořádné divadelní nalíčení a paruky. Prostě jsme byli ukázkoví Mikuláš s čertem. Řada poptávek po našich službách se velmi rozšířila. Bylo i dosti žádostí o „nápravu“ dětí domluvou a sem tam i vyšleháním. Jak jsme to měli všechno v jednom večeru stačit? Mlynář nám zapůjčil kočár s dvojspřežím. „Řidičem“ nebeské výpravy byl pan Pánek starší. Nejprve jsme byli dopraveni do maskérny, kde se organizace ujala pracovnice mlýna paní Špátová. Tato paní byla velkou sokolkou, která obětovala i svůj život Sokolu a sokolské myšlence.

Vyrazili jsme. Jako první jsme navštívili děti pana Voženílka – Jirku a Mařenku. Dále jsme navštívili Karpíškovi, Fátovi a další. Že budeme mít mohutný a hlučný doprovod ostatních dětí, to jsme správně předpokládali. Vzali jsme to proto hezky rychle. Nezapomněli jsme navštívit i holohlavská známá děvčata. Všude bylo radosti a legrace víc než dost. Odměnou pro světce byla většinou lahvička od Malburgů. Horší bylo, že světci nemohli přirozeně odmítnout štamprlátka pro zahřátí. Dovedete si jistě představit, že ke konci to s námi vypadalo všelijak...

Pamatuji se ještě, že poslední zastávka byla u Zahálků. Tam už jsme zcela proti pravidlu zpovídali děti, zda je rodiče nezlobí a vycházejí jim – dětem – vstříc. Pan učitel Petr Zahálka byl trochu překvapen, ale i zde nakonec všechno dobře dopadlo.

Potom už se jelo do mlýna – do maskérny. Následovalo převlečení do „civilu“. Trochu potřísněná roucha a mitru jsme hodili do kufru a jelo se domů. Ale nebylo to tak jednoduché. Dnes by se řeklo, že jsem dostal dva bodyguardy – Čapka a Bouzu. Tito mlýnští pracovníci mě poprvé a jistě i naposledy v životě pro pořádek dovedli až domů a předali... Tatínek se jen potutelně usmíval, maminka se vysmívala a bábinka – aby se neřeklo – nadávala a hartusila. Nakonec mi dala k posteli kýbl a zhasla světlo. Tím pro mě skončilo mikulášské nadělování.

Potud to byly srandičky. Málo, hodně málo lidí tehdy asi vědělo, že uvedený mikulášský den mohl být pro Smiřice dnem nejtragičtějším.

Druhého dne ráno jsem si, poněkud unaven, vzal ve mlýně na dvoře službu. Byl zrovna velký mráz. Po chvilkách jsem chodil trochu nakrmit ryby na mlýnská česna. Jako jeden z mála smiřických lidí jsem se dověděl, co se v noci přihodilo i jaké to mohlo mít následky!

V mikulášské noci nějaký dobrák – vlastenec – asi chtěl změnit dějiny nebo ukončit válku. Tehdy jezdily po železniční trati velké vojenské transporty. Ten dobrák položil na koleje u Hlíňáku asi 30 centimetrů dlouhý štíhlý klín. Mělo dojít k vykolejení vlaku.

K tomu by došlo v nejhorší kruté válečné době. Bylo to krátce po vypálení Lidic. Těžko si dnes představit, jaké následky to mohlo mít pro Smiřice a jejich občany! Ještě štěstí, že si toho všimnul nějaký další chodec, který klín z kolejí sundal a odevzdal na železniční stanici. Málo lidí o tom vědělo a nikdo se o tom raději s nikým nebavil. Nastalo absolutní mlčení a všichni doufali, že se na to bez následků zapomene.

Skončilo to dobře. Klín byl uschován u přednosta stanice. Po válce ho správce smiřického muzea pan Vorel ukazoval. O jeho dalším osudu nevím nic. Škoda, že nyní muzeum (Pamětní síň) ve Smiřicích není. Byly tam uloženy velmi zajímavé věci a docela by mě zajímal jejich osud.

Jaroslav Litomiský, Praha

Svaz důchodců ČR ve Smiřicích

Staří a mladí spolu vedle sebe

Možná i vás napadlo, že dnes staří lidé žijí daleko méně v rodinách svých potomků a že se ke stárnoucím rodičům chovají jejich dospělé děti daleko méně uctivě, než tomu bylo dříve. Možná jste slyšeli i několik nepěkných příběhů o tom, jak děti „odložily“ své rodiče do domova důchodců. Ale možná zároveň ve svém okolí znáte někoho, kdo se už několik let stará o svou nepohyblivou maminku.

Musíme si však uvědomit, že „dříve“ – tím je myšleno ještě na začátku 20. století – bylo z celkového počtu obyvatel pouhých 8 % lidí starších 60 let. V loňském roce 2005 už do věkové skupiny nad 60 let patřilo 20 % obyvatel České republiky. Společnost, v níž právě žijeme, tak poprvé čelí dlouhému období, kdy spolu žijí generace dětí a rodičů a kdy tyto generace dokonce společně stárnou.

To, jakým způsobem dokáže dcera nebo syn vyvážit náročnou stránku své zkušenosti, záleží na mnoha věcech. Na jedné straně hrají roli individuální předpoklady člověka, ale samozřejmě i podmínky sociálního prostředí, v němž pečovatelé žijí. Lépe se obtíže zvládají tehdy, může-li se o ně pečující podělit, ať už s rodinou nebo s profesionální organizací nabízející sociální služby.

Nejvíce oceňovanou službou jsou přechodné pobyty v pečovatelských zařízeních, v nichž může rodič strávit pod dohledem ošetřovatelek třeba tři týdny, během kterých si jeho pečující příbuzný odpočine a načerpá další síly. Tyto služby však nejsou všude k dispozici, nebo si je některá rodina nemůže dovolit finančně.

Obdobnou službu poskytují i denní stacionáře, v nichž rodič pobývá v době, kdy jeho dcera nebo syn jsou v zaměstnání. Ideál pro řadu rodin představuje pečovatel, který by se o nemocného rodiče staral v jeho domácím prostředí po dobu, kdy je zbytek rodiny v práci.

V této péči mohou pomoci ostatní příbuzní, ale také profesionální instituce, jejichž dostupnost a šíře nabídky by měla odpovídat tomu, co pečující rodiny skutečně potřebují.

Vlasta Kučírková, předsedkyně SD ČR ve Smiřicích

Tenisový podzim

Na závěr letošní prosluněné sezóny uspořádali tenisté turnaj pro rekreační hráče ve čtyřhrách „Podzim veteránů“. Utkalo se pět dvojic z místního tenisového klubu a ze sousedních Černožic. Zaslouženě zvítězila dvojice Jirousek–Řehák, druzí se umístili Rohlena–Říha, další pak v pořadí Filip–Havlíček, Finek–Plšek a Bednář–Malina.

Příznivé počasí bohatě využívali i mladí hráči v tenisové školičce, pod vedením zkušené trenérky a bývalé reprezentantky pí Holubové. S příchodem nepříznivého počasí se veškeré sportovní aktivity přesunuly v listopadu do školní tělocvičny. Jak si jistě pozorný čtenář všiml, důstojnou podobu doslala i tenisová klubovna, kde se po letech konečně podařilo udělat fasádu, když pomocnou ruku podalo i naše město. Akci zrealizovala k naší spokojenosti firma Zemědělské stavby HK, pod dohledem předsedy oddílu Ing. Radko Baboráka.

11/06

Ing. Milan Plšek, předseda TJ Sokol

Smiřice – zámek a park

V minulém čísle nás ing. Kupka seznámil se stromy a lesy, které byly a nebo jsou kolem Smiřic. Dnes něco o historii a současnosti zámeckého parku, který je pozoruhodný druhovou skladbou stromů a dřevin.

V místě, které bylo vždy blízko dopravní cesty a které nebylo vzdáleno od staré kladské obchodní stezky, nacházíme stopy a známky osídlení již z mladší doby kamenné.

Podle jedné verze se zdá, že název Smiřice pochází z vlastního jména Smír. Lidé Smírovi, kteří si na strategicky příhodném místě, na ostrově vytvořeném ramený Labe, postavili koncem 12. nebo začátkem 13. století dřevěnou tvrz.

Do doby vlády Viléma Trčky, tedy kolem roku 1569, je možno situovat první přestavbu dřevěné tvrze smiřické na zámek. Dalšími majiteli byli Šternberkové, kteří kolem roku 1700 dali přestavět zámek a přistavět zámecký kostel. Je pravděpodobné, že v této době ztratil zámek svůj opevňovací systém a prostory takto vzniklé jsou základem dnešního zámeckého parku. Původní podobu parku a úprav zámeckého okolí neznáme, víme pouze, že rozloha parku byla podstatně

větší než nyní a že zasahoval do prostoru dnešní domovní zástavby. Stromy na straně cesty ohraničující dnes park jsou pozůstatkem bývalého parku.

Na západní straně, směrem ke kostelu, byla původně asi 2 m vysoká zeď, na níž ze strany parku navazovala terasa s pergolou. Tato zeď byla 29. března 1947 odstraněna. Na takto uvolněném prostranství byl v letech 1948–1950 postaven památník osvobození, jehož autorem je Josef Bílek z Hořic.

Zámecká zeď a oplocení parku – snímek je asi z roku 1947

Park má celkovou rozlohu 3,65 ha. V této ploše je zahrnuta i nově upravená část, o kterou byl park rozšířen v roce 1973 až 1974. Jedná se o nově upravený prostor, dle návrhu ing. Dobrkovského, v místě zavezeného řečiště Labe a bývalé višňovky. Vlastní park byl v těchto letech rovněž rekonstruován, takže je v současné době jedním z nejlépe udržovaných zámeckých parků v okrese Hradec Králové. Z hlediska dendrologického složení je rovněž poměrně zajímavý. V tomto parku bylo určeno 49 druhů listnáčů a 16 druhů jehličnanů. V parku je několik stromů, převážně dubů, z původních volných porostů. Park ve své podstatné části je uspořádán přírodně-krajinářsky. Tak tomu bylo i v minulosti, kdy byl založen. Pravidelně byla upravena pouze plocha před průčelím zámku směřujícím k jihu, oplocená později litinovým plotem na podezdívce.

Park leží severovýchodně od budovy zámku a v minulosti byl vymezen meandrem, který zde tvořilo Labe. Východní nástup do parku vedl přes kamenný – pískovcový most o dvou obloucích. Část parku byla v 30. letech na severní straně odříznuta komunikací k novému mostu přes regulované Labe. Porosty této plochy jsou součástí tzv. malého stadionu a část jich byla odstraněna na prostranství, kde dnes stojí benzínová čerpací stanice.

Podélná osa parku, východ–západ, je 290 m dlouhá, na ní kolmá osa činí v nejširším místě 150 m. V sedmdesátých letech nově upravená plocha má výměru 6 185 m². Bývalá užitková zahrada leží na jih za hospodářskými budovami. V minulosti velmi dobře vedená užitková zahrada je dnes rozdělena jako zahrádkářská kolonie. V této zahradě bylo šlechtěno J. Vorlem jablko Smiřické vzácné, jehož původní matečný strom dodnes žije.

Zahrada před průčelím zámku byla oddělena od provozních budov komunikací a kovovým, litinovým plotem. V ploše jsou dva bazény s vodotryskem, které byly ve 40. letech zavezeny. Tyto bazény byly znovu rekonstruovány v roce 1971. Zahrada byla doplněna výsadbou keřů.

Dřeviny parku

<i>Abies nordmanniana</i> (Slev Spoch.)	jedle normandská
<i>Chamaecyparis nootkaensis</i> Eudw. (D. Don.)	cypřišek nutkajský
<i>Ginkgo biloba</i> L.	jinan dvojlaločný
<i>Picea omorica</i> (Pančič) Purkyně	smrk omorika
<i>Picea pungens</i> „ <i>Argentea</i> “	smrk pichlavý
<i>Taxus baccata</i> L.	tis červený
<i>Thuja occidentalis</i> L.	zerav západní
<i>Thuja orientalis</i> L.	zerav východní
<i>Thuja plicata</i> D. Don,	zerav řasnatý
<i>Tsuga canadensis</i> (L.) Carr.	jedlovec kanadský
<i>Aesculus hippocastanum</i> L.	jírovec maďal (nám více známý jako kaštan)
<i>Celtis occidentalis</i> L.	břestovec západní
<i>Fagus silvatica</i> „ <i>Atropunicea</i> “	buk lesní
<i>Fraxinus pensylvanica</i> „ <i>Aucubaefolia</i> “	jasan pensylvánský
<i>Gymnocladus dioica</i> (L.) Koch	nahovětvec dvojdomý (i v létě bez listů!!)
<i>Juglans nigra</i> L.	ořešák černý
<i>Philadelphus coronarius</i> L.	pustoryl věncový
<i>Platanus acerifolia</i> (Ait.) Wild.	platan javorolistý
<i>Populus alba</i> „ <i>Nivea</i> “	topol bílý
<i>Prunus subhirtella</i> „ <i>Pendula</i> “	višeň chloupkatá
<i>Quercus robur</i> „ <i>Atropurpurea</i> “	dub letní
<i>Quercus robur</i> „ <i>Fastigiata</i> “	dub letní
<i>Quercus rubra</i> L.	dub červený
<i>Rhododendron hybridum</i> Kerr.	pěníšník
<i>Rhus typhina</i> L.	škumpa ocetná
<i>Salix alba</i> „ <i>Tristis</i> “	vrba bílá
<i>Sophora japonica</i> L.	jerlín japonský
<i>Tilia americana</i> L.	lípa americká
<i>Weigela florida</i> (Bge.) A. Dc.	vajgélie
<i>Chamaecyparis lawsoniana</i> „ <i>Glauc</i> “	cypřišek Lawsonův
<i>Picea pungens</i> „ <i>Glauc</i> “	smrk pichlavý
<i>Pinus strobus</i> L.	borovice vejmutovka
<i>Taxus baccata</i> „ <i>Aurea</i> “	tis červený
<i>Thuja occidentalis</i> „ <i>Wareana</i> “ (Ware)	zerav západní
<i>Acer platanoides</i> „ <i>Schwedleri</i> “	javor mléčný
<i>Fagus silvatica</i> „ <i>Asplenifolia</i> “	buk lesní
<i>Lonicera tatarica</i> L.	zimolez tatarský
<i>Perthenocissus tricuspidata</i> (S. et. L.)	loubinec trojhrotý
<i>Spiraea chamaedryfolia</i> L.	tavolník ožankolistý
<i>Symphoricarpos albus</i> „ <i>Laevigatus</i> “ (Fern.)	Blake – pámelník bílý
<i>Syringa vulgaris</i> L.	šeřík obecný

Miroslav Volák

VINOTÉKA U ČÍŠE

Jana Paděrová

Provozovna:

Palackého 95, 503 03 Smiřice,

tel. 604 315 410

8 druhů stáčených jakostních vín

- vína jakostní
- vína odrůdová
- vína s přívlastkem
- výběry z hroznů
- výběry z bobulí
- vína slámová
- vína ledová

OTEVÍRACÍ DOBA

PO	zavřeno	
ÚT	10,00–11,30	13,00–18,00
ST	10,00–11,30	13,00–18,00
ČT	10,00–11,30	13,00–18,00
PÁ	08,30–11,60	13,00–19,30
SO	08,30–11,30	13,00–19,00
NE	08,30–12,00	zavřeno

Ochutnávka vín přímo na naší prodejně.

Při nákupu na 400,– Kč malá pozornost.

Po dohodě možnost dodání víno na svatby a oslavy s množstevní slevou a možností vrácení zásob, dále možnost uspořádání degustace vín pro firmy nebo větší počet zájemců – připravíme pro Vás vzorky vín a Vy můžete v příjemném prostředí hodnotit i vybírat. Víno, které Vás osloví, si můžete zakoupit s 10% slevou.

Ze smiřické historie

Trčkovské privilegium – odúmrtí

Listem zapsaným do urbáře Smiřického panství z r. 1655 odpouští tehdejší majitel panství Jan Rudolf Trčka poddaným odúmrtí za náhradu. Odúmrtí tehdy znamenala, že majetek po zemřelém bez přímého dědice (syna) připadl majiteli panství, v případě šlechty pak králi. Kšaftem neboli závětí bylo naopak možné převádět majetek na další blízké osoby. Privilegium na svobodné nakládání se statky udělené městečku Smiřice i vesnicím tohoto panství zní takto:

„My Jan Rudolf Trčka z Lípy na Opočně, Lipnici, Světlé, Smiřicích a Konicích, JMti (tj. Jeho Milosti) Římského císaře rada, oznamuji, že jsout přede mne předstoupili rychtářové a konšelé jak z městečka Smiřice, tak i vesničtí, lidé robotní poddaní z panství Smiřického, jsme k té jich tak ponížené a poddané prosbě láskou křesťanskou nakloněni, i tak aby po mně věčnou a neumírající památku měli a za mne i rod můj k Pánu Bohu všemohoucímu se modlili, jim tu tak velkou milost a křesťanskou lásku okazuji a činím:

Předně, aby jeden každý z poddaných mých od datumu tohoto listu o svém statku a jmění kšaftovati, s dobrým a zdravým rozmyslem přátelům svým, anebo komužkoliv by se mu vidělo, dle svého dobrého zdání, vůle a náležitosti odkazovati mohl.

Druhé: Odúmrti, ta kteráž na předky mé a na mne jakožto pány jejich dědičné i budoucí přicházela, od ní upouštím a jim tu milost činím, aby když by který bez kšaftu (závěti) z světa sešel, z jedné na druhé, však přátele krevní nejbližší, podle náležitosti a spravedlnosti připadala.

Za takovou pak velikou a pravě otcovskou jim prokázanou milost, uvolili jsou se též rychtářové a konšelé i všichni poddaní z městečka Smiřice i vesničtí, mimo předešlé platy a povinnosti, jeden každý dobrovolně každého roku po jedné husi a po jedné slepici mě, dědicům a budoucím mým, mezi časem sv. Havlem a sv. Martinem, v celosti na živě, bez zadržování dávati a odvozovati.

Pro lepší pak jistotu přidány pečeti urozených pánů Rudolfa z Stubenberka a na Novém Městě, šenka a komorníka dědičného knížectví Štýrského a JMti Římského císaře rady a komorníka a urozeného a statečného rytíře p. Petra Straky z Nedabylic a slova poctivosti pp. purkmistra a rady města Hradce n. L. Na Smiřicích, v pondělí po památce sv. Tří Králův, léta od narození syna božího tisícího šestistého třináctého.“ (7. ledna 1613).

(Pozn.: Odúmrtí existuje v našem právním řádu dodnes. Zemře-li někdo bez „dědiců ze zákona“ a bez porčení závěti, stává se nabyvatelem jeho majetku stát. Tehdy většinou s majetkem ochotně pomohou úředníci zpracovávající pozůstalost.)

10/06

dle letopisů upravil ing. Milan Plšek

Mitiskova kronika – IX. pokračování

Výstavba nové silnice

Roku **1837** od obecního domu neb pastoušky č. 74 stavělo městečko Smiřice svým nákladem novou důkladnou silnici ve Smiřičkách nahoru k pivnímu panskému sklepu a dále až k hospodě holičovské, Zavadilka zvané, kterou měl v držení Jan Vroubek. Po staré hrbolaté cestě nemohlo se s nákladem ani ke sklepu s pivem, tím méně ke dvoru do Rodova přijeti. Od hospody č. 68 (Klemera) vlevo nahoře, blíž domu Josefa Šafáře č. 54 (Groh) a vdovy Barbory Vachkové č. 55 (Perenský), býval hrubý znamenitý kopec, na kterém od starodávna stoleté dvě lípy blíž sebe ozdobu činily. Ke zřízení cesty musel tento kopec býti snížen, a když byl kopán, byly tu nalezeny některé památky z pruské války, mnohé hnáty a lebky tam mrtvol pohřbených vojska nepřátelského, pruského krále Fridricha. Potom byl tento kopec posázen stromovím a tak znova ozdoben. *(Podle archeologů zde byla pohřebiště jak kosterních tak popelnicových hrobů. Vše zničeno při stavbě silnice a později železnice, poslední nálezy zde učiněny během války, když Němci rozšiřovali nádraží.)* Tato silnice byla zhotovena s přispěním vrchnostenského úřadu, totiž vrchnost dodala kámen a obec přivážení a ruční práce. Starost měl rovněž pan vrchní Karel Klír a pan kancelářský Křištof Senz, jimž za to díky.

Radnice a obecní archiv

Město mělo radnici, dům pod jedno poschodí vystavěný, jako mnoho domů z pěkného pevného dříví, a tak není divu, když tak při tom všeobecném požáru v **srpnu 1839** do základu shořel a s ním i celý obecní archiv, od počátku výstavby Smiřic roku 1404. Přece však se nějakým způsobem jediná knížka zámeckému faráři J. B. Mitiskovi r. 1880 do rukou dostala. Byl to II. díl gruntovní knihy přijímání do řad měšťanů a udělování měšťanského práva. Tento starý potrhaný díl, listy rozedřené nejprv v hromadu uvedl, pak nechal od knihaře svázati, připsal i titul neb název, a tak pro budoucnost zachránil. Tato stará kniha začíná památkami od r. 1640, přední léta chybějí, neměla ukončení, tedy jest naznačeno, že věci obsahuje do r. 1860, kdežto kronikář Jan Mitiska pokračoval v psaní až do své smrti r. 1889.

Den velkého ničivého požáru

Městečko Smiřice od svého počátku od r. 1400 již mnohé neštěstí zastihlo, avšak ale žádné nebylo citlivějšího a strašnějšího jako onen požár, který vznikl a zuřil dne 11. srpna 1839 a přes polovinu městečka strávil. Musíme uvážit, že v této krajině vůkol Smiřic veškerá úroda obilní – žita, pšenice a ječmene sklizena byla a do všech stodol zavezena a přitom o jedné hodině odpolední nesnesitelné vedro panovalo, a tu na obci v řadě té poslední stodole, blíže tady tekoucího ramene Labe rychle proudícího, v stodole **Jana Šusta – pekaře** a majitele č. 105 vyrazil na střeše oheň. Všude se topilo, vařilo i s máslem zacházelo, tedy mělo se za to, že odněkud vlítlo hořící máslo na tu stodolu, když plápolal plamen na střeše tehdejších slaměných nebo doškových a celé až do podvalů dřevěné, tedy není divu, když nejen stodoly ale i dřevěné domky sluncem vyprahlé všude chytaly a celé shořely. Tu však, když pravá strana hořela a znenadání chytil oheň i labský mlýn Jana Morávka č. 110, tedy tu se stal zmatek na zmatek, že lidé nevěděli kde dříve býti a stavení hájiti mají. Rychle také chytil hostinec „U zeleného stromu“ Matěje Černého č. 125 (v místech dnešní *Městské dvorany*), pak obecní dům neb radnice, která s archivem až do podvalů shořela a až tam vesnický lid celé to uhájil a oheň zastavil.

Přes 100 rodin v domcích bydlících buďto zcela nebo větším dílem i nábytku zbaveno bylo a byla otázka kam ubozí lidé měli se stěhovati, když i hospodáři obydlí zbaveni byli a podzim se blížil. Tak se u mnohých rodin stalo, že na dlouhý čas byli zchudlí a bez obydlí, takže až do svého úmrtí žebráky učiněni byli. Nemohouce si něco vystavěti, tedy aspoň spáleniště přenechali jinému, jen aby mu tam za to výměnkářskou světničku k bydlení udělal, a tak aspoň za místo do smrti a v chudobě žiti mohl.

Škoda požárem utrpěná úředně odhadnuta byla na 51 236 fl., z ústavu pojišťovny pouze 13 424 fl. obdrželi, neb mnozí před rokem přestali platiti pojistné. Mimo jmenovaných peněz příspěvky neb tak říkajíc co almužny od dobrodinců v hotovosti sebráno 2 846 fl. Mimo toho přivezeno bylo z Jaroměře, Trutnova a z jiných měst mnoho vozů s chlebem, moukou, kroupy a vařivo, pak seno a sláma pro dobytek. Tak zůstane pro Smiřice **11. srpen 1839 paměti hodný den hrůzy**, den velkého požáru, den neštěstí. Ano i po 100 letech až to neštěstí v této knize čísti bude, mnohý citlivý čtenář musí bázní a útrpností se zachvěti, neboť následky strašlivého požáru ani lidský věk není v stavu do pořádku uvést.

9/05

pro Zpravodaj z Mitiskovy kroniky vypsál ing. Milan Plšek

9 v dějinách Smiřic

Z dekretních knih

Další datum v dějinách Smiřic s devítkou na konci je rok **1729**. V tomto roce bylo zahájeno zapisování do dekretní knihy. V té době byla po smrti rodičů (kteří se utopili v řece Innu) od roku 1700 až do roku 1761 majitelkou smiřického panství Marie Terezie hraběnka ze Šternberka. Z rozbrakovaného zámeckého archivu se zachovaly z té doby pouze dvě knihy. První kniha – zvaná dekretní – obsahuje 209 dekretů z let **1729 až 1787**. V této knize jsou zaznamenány české nebo německy různé žádosti poddaných, prosby, dovolávání spravedlnosti apod. Zároveň je zde vždy uveden stručný zápis o tom, jak byla daná záležitost vyřízena. Ve druhé knize bylo zaznamenáno 92 suplů z let 1737–1744.

Od září 1729 vyřizovala žádosti sekvestratura (pozn.: sekvestrace = ustanovení přechodné správy např. majetku) panství smiřického, v níž zasedal hrabě Josef Zsereni, rytíř Václav Vražda z Kunvaldu a Jan Václav Klusák z Kostelce. Od 9. května 1733 podepisovala dekrety – většinou byly psány německy – již hraběnka Marie Terezie sama.

Dekrety jsou výmluvnými svědky poměrů poddaných. Zámečtí úředníci nevyřizovali žádosti vždycky laskavě a ochotně a vrchnost informovali většinou podle své nálady. Vrchnost jednak nemívala příležitost osobně v řízení zakročit a vadilo i to, že neznala český jazyk a neměla pro lidi dostatek pochopení. Žadatelé a prosebníci bývali téměř šmahem odmítnuti. Jen v několika málo případech by bylo možno zaznamenat trochu uznání a blahovůle. Pokud ženě zemřel muž, nebo pokud už starcovi vypovídalo tělo službu, byl sleven nějaký menší dluh, nebo bylo věnováno trochu chřastí jako palivo nebo byla poskytnuta „čelední“ strava (Meiergesindelskosf). Takovou stravu např. dostával stařeček – bývalý holota – Jiří Holomoucký z Plesu. Aby se mohl smiřický lazebník Josef Scharf lépe věnovat své službě a smiřickým občanům v nemoci více pomáhat, dostal v roce 1773 na tovaryše 8 zlatých.

Při vyřizování žádostí býval nejčastěji vyslyšen ten, kdo jídal chléb za panské služby a nebo ten, kdo býval s panským důchodem v obchodním styku. Takové osoby časem vrchnost sama při některých vzácných příležitostech obdařila i soudkem piva. Soused a smiřický zedník Václav Janák si koupil k svatbám ve své rodině ze zámku soudek piva. Bláhově se domníval, že mu jej vrchnost potom jako obvykle daruje, ale zmýlil se. Bylo mu nařízeno, aby co nejdříve zaplatil a podruhé „nenadbíhal“. Panské přízně se mohl dočkat jen v nemoci; to by pak dostal s ostatními nemocnými a chudými – patoky.

Pozůstalé vdově po Václavu Markovi v Číbuzi Dorotě byla odmítnuta žádost o dříví, protože její syn se raději zmrzačil, než by Jeho Veličenstvu sloužil. Žádost Kateřiny Pólové byla také odmítnuta s odůvodněním, že má domek a výživu.

Kdo se osmělil zopakovat svou žádost, doufaje, že v lepší panské náladě bude vyhověno, pravidelně byl zklamán. Paní hraběnka hned dekretovala, že suplikant už ví, co a jak, a že chce být od žádosti ušánována (roz. uchráněna). Zároveň pohrozila, aby se neopovážil žádost opakovat.

Jakuba z Velké Skalice postihlo roku 1735 neštěstí. Shořela mu chalupa. V takových případech sice vrchnost trochu pomáhala, ale u sousedů nacházeli postižení více soucitu. Když Jakub podruhé požádal o kmenové dříví, bylo mu řečeno, aby byl spokojen s tím, co už dostal. Vrchnost nerada dávala i třísky. Když tesaři v panské službě poprosili o hoblovačky, byli upozorněni, aby byli spokojeni se mzdou; hoblovačky a třísky patří k užítkování vrchnosti.

Hromadné žádosti obcí poddaných nebyvaly také zpravidla vyslyšeny. Nadarmo žádali v roce 1733 sousedé z Bukoviny, aby směli pást dobytek u panských rybníků. Stejně dopadli sousedé ze Smržova i z Ruseka.

Rychtář a obec Černožice žádali o přítok vody ke svým rybám a žádali také kousek pastviska. Vrchnost však obci upřela právo chovat v přítoku ryby. Nebylo jim ani dovoleno, aby na jaře lovili ryby ve vodě z Labe, která se vylila na louky. Byla přidána i hrozba. Pokud by se někdo opovážil „podobné nepřístojnosti“ a dokonce k tomu použil i panského náčiní, neušel by pokutě 50 zl. Zámecký hejtman měl přísně nařízeno, aby nad rybolovem bděl. Ještě přísněji bylo zakázáno pást u panských lesů, protože se vrchnost přesvědčila, jak veliké škody byly způsobeny v podrostu svinarském a mezlečském. Zvláště mezlečské lesy měly být hodně chráněny, protože zde byly milíře. Když si Ples, Vlkov, Smržov a Lejšovka roku 1738 stěžovaly, že trpí velikými škodami na polích způsobenými vysokou zvěří z lesů, žádaly odškodnění, ale vrchnost je odbyla. Dokonce je varovala, aby se podruhé neopovážovaly „tlouci na keř“. Vyšetřováním se prý nic

nejjistilo a navíc vysoké zvěře je prý v Rasoškách málo. Bylo jim doporučeno, aby si svá pole hlídali a zaběhne-li zvěř z lesů do polí, mohou ji odehnat.

Nepřála-li vrchnost obci kus pastviska, jak mohla jí slevovat na kontribuci a na robotě? Jenom „chalupníkům číbuzské rychty“ se podařilo, že jim sekvestratura jednou slevila část kontribuce a vrátila jim pustá pole, z nichž nemusili platit daně (1729). Jiřík Vyhnálek z Číbuze dopadl hůře, když mu odpověděli, že by byl býval udělal lépe, kdyby ty peníze, co za ten memoriál dal, propil.

Černilovští chalupníci žádali o zmírnění polní daně. Marně. Ať bez řeči platí a kdyby nechtěli platit a stále měli dluh, budou přibráni na polní práci na dvorech a nebo budou jinak využiti. Aby snad nenapadlo i jiným obcím hledat úlevy – před Černilovem se už dohlašovali úlev výravští chalupníci – byla všem poddaným obcím vyjádřena ostrá vrchnostenská resoluce (1733).

Krčmáři z celého panství žádali r. 1729 společně o slevu „musikalimportu“ a o slevu 18 krejcarů z každého sudu, jmenovitě když „pálené zvlášť platit a od vrchnosti brát musili“. Také nepochodili. Sekvestratura panství, v níž tehdy zasedal Křištof Norbert Voračický, svobodný pán z Paběnic, sdělila muzikantům, že jsou „u velkém bludu, domnívají-li se, jako by plat z muziky přicházel do panského důchodu; ten prý se odvádí do berně císařské královské milosti. A co platu a braní páleného se týče, to ne teprve nyní svůj počátek vzalo, nýbrž dle urbáře již stará povinnost jest. Pročež musikalimport nechť krčmáři sami odvádějí panu kontribučnímu, aby nemyslili, že peníze do důchodu panského přicházejí a co se také povinnosti týče, zůstává při starém.“

Hodně bylo žádostí o úlevy v robotě. Paní hraběnka je odbývala krátce: „Nenacházím příčiny, proč bych suplikantovi toho čtvrt dne roboty pasírovati měla.“ Naopak každému odmítnutému bylo vysloveno přání, aby pilněji než dosud robotil. Jen roku 1736 milostivá vrchnost vyslyšela poníženou prosbu podanou všemi robotníky panství. Neúroda toho roku byla tak citelná, že pohnula i svědomím hraběčným, a tak nařídila, aby místo poprutní pšenice odveden byl ječmen a oves. Poddané při tom napomenula, aby si milosti jim učiněné vážili a robotu lépe než dosud „vybejvali“.

Jakýsi Pavel Hanuš nebyl schopen vykonávat robotu, musil se však vykoupit. Toman z Hubílesa musel zaplatit důchodu 4 zl. za to aby se vykoupil z roboty. Nebyl to také řídký zjev. Za peníze se zkrátila práce na panství, za peníze byla povolena ženitba, byla propůjčena hospoda, povoleno dát synka na studie nebo do učení, za peníze byly vydány listy zhostné, za peníze šlo všechno.

Matěj Kovář, šenkýř rathouzský ve Smiřicích, se oženil se svobodnicí (nepoddanou) Barborou Uhlířovou. Zaplatil a manželka zůstala nadále svobodnicí, ale děti z tohoto manželství se staly poddanými. Počet poddaných se přece nemohl zmenšovat! Podobně byla vyřízena žádost sluhovi Modrému; děti byly předem určeny k poddanství. Tato „úmluva byla oslazená“ soudkem piva gratis.

Vdově Uhrové bylo bezplatně dovoleno, aby se její syn směl učit truhlářskému řemeslu v Hradci. Ovšem poddaným při tom zůstal a bez svolení vrchnosti se nesměl vydat na vandr. Panstvo nedovolilo vzniknout lidštějšímu životu a drželo si právo rozhodovat o budoucím povolání poddaných.

Panské rychetní hospody vrchnosti vynášely. Vrchnost si je pilně hlídala. Propůjčila-li někomu hospodu, žádala, aby nejen správně platil, ale aby „užitek vrchnostenský zveličovati nepomíjel“. Šenkýři Matějovi Bartoňovi z Librantic bylo v roce 1739 slíbeno, že mu půjde smiřický hejtman na ruku, když si zajistí řezníka a všichni poddaní z Dívce od něho budou brát maso. Kdyby ale divečtí brali maso odjinud, „v tom hejtman můj smiřický jemu na ruku nemohl by jíti“. Přestupky by byly potrestány.

Vedle užitku z hospod měla vrchnost v rukou obchod solí a měla i své bechyňské železářny. Smiřickému primátorovi bylo povoleno zavést si obchod železem, ale musel se zavázat pod pokutou 15 kop a konfiskace, že bude brát pouze panské železo z Podolu.

Paní hraběnka vzala hospodaření na svém panství pevně do rukou. Vydala např. rozkaz, aby se nikdo neodvažoval brát tabák „aus dem Luthertum“, jinak hrozila pokuta 10 zl. Dala opravit ratejny, špejchary, všímala si pilně lesů a kontrolovala všechny své služebníky – od pana vrchního až po pacholka v ovčíně. Při kontrole zjistila, že i sám smiřický purkrabí Jan Fröhlich si nechává peníze za plátno a nechává si sůl. Zjistila, že bere kde kdo (pozn. nepřipomíná vám to dnešek?). Leckdo musel opustit své místo a mnohého v panské službě měla ještě hraběnka na mušce. Když Jan Krafcík žádal o zvýšení deputátu, odpověděla mu hraběnka, že pokud mu nestačí to, co má a nelíbí-li se mu to, ať resignuje; místo se snadno obsadí někým pořádnějším než je on. Zanedlouho byl přeložen na žďárecký revír (1735).

Všude v myslivnách zavládl nový pořádek, nikoli však blahobyť. Hraběnka se velmi divila, že si fořti drželi 4, 5 až 6 kusů hovězího dobytka, který překáží vysoké zvěři. Proto nesměl od roku 1733 žádný fořt pod ztrátou služby a milosti držet víc než 2 kusy.

Z uvedených dekretů je patrné, že byl zaváděn pořádek, ale ne pro pořádek samotný, ale aby se zvýšily panské důchody. Projevila se tu panská tvrdost a malý soucit k lidu. Ze 300 dekretů bylo možno pouze ve 20 zaznamenat trochu uznání.

Sousedem smiřické paní hraběnky byl na panství hoříněvském Jan Josef Špork. Z dekretní knihy hoříněvské (1731–1752) je patrný jiný obrázek poddanských poměrů, než na Smiřicku. Na rozdíl od strohých odpovědí a příkazů paní hraběnky ve Smiřicích, ve velké většině bylo žádostem na Hoříněvsku vyhověno. Zejména v roce 1746 bylo mnoho žadatelů s panem hrabětem Šporkem spokojeno, když bylo přihlíženo ke škodám vzešlým z války. V roce 1745 Fridrich pruský, vítěz u Hohenfiedburka, stíhal Karla Lotrinského, který se se svým vojskem utábořil u Hradce. Vojska přátelská i nepřátelská sužovala lidi jako kobylinky. Obyvatelstvo po zimní bídě nemělo obilí na setí. Mnohý usedlík neměl příbytek, potřeboval dříví na stavbu, obilí k setí, úlevy na daních a robotě, aby se sám mohl trochu vzpamatovat. U hraběte Šporka došel sluchu téměř každý. Žádný dekret se však neobešel bez vyslovení morálního ponaučení a bez vyslovení naděje, že poddaní za prokázanou milost tím horlivěji robotu a jiné povinnosti poddanské vykonávají budou. Ještě bývalo dodáváno: „Vrchnost by tak nemusila činit, nemusila by také v ničem od starodávných práv svých ustoupit, nicméně však že... atd.“ I viníkům bývalo odpuštěno a prosbám vyhověno.

Těm, kterým bylo půjčeno panské obilí (zvláště roku 1752), byla dána podmínka, aby „ze všeho obilí pátý věrtel spolu s dluhem po žních odvedli“. Ten jim pak byl darován, „aby s ním vlastní kassu nebo forotu nějakou založiti mohli“.

Zvoníci také dostali přídavek, aby „k zvonění proti mračnům a povětří tím bedlivější a pilnější byli“.

V roce 1738 byla všem podruhům na jejich žádost zmírněna robota. Dosud robotovali tři dny v týdnu. Vrchnost tak učinila proto, aby „podruzi tím pilněji uloženou práci konali, z pouhé jen milosti a libosti, pokudž se dobře chovati budou“. Byl jim sleven jeden den roboty s podmínkou, že v čas žní a sklizně sena stejně jako dříve 3 dny „bezelstně a nevyhnutelně vybejvati budou“. Ve stejném roce byl také zmírněn poplatek za pacholka, kterého sedláci měli posílat od sv. Jana do sv. Václava na panskou práci. Pokud někdo nechtěl pacholka na panské posílat, zaplatil tři zl. 30 kr. Těch 30 kr. bylo později sleveno. Na žádost obce Semonice (1752) slevil hrabě Špork čtyři neděle jízdní roboty, aby poddaní mohli obdělávat svá pole.

Z uvedeného je patrné, že Špork byl lidštější a nepříznivé vyřízení žádosti se týkalo jen méně významných věcí; např. Jan Březina z Rodova na polích a lukách chytil krtky. Za chyceného krtka dostával jeden groš. Jeho žádosti o přidání třech denárů za krtka nebylo vyhověno.

Vrchnostenská milost však nezavírala oči natolik, aby jí poddaní mohli přerůst přes hlavu. Roku 1744 byli všichni hoříněvští sedláci pokutováni za to, že „skrže jejich tvrdošijnost a protivení velikou škodu učinili, tak že obilí s pole do stodol se neodvezlo a v setí mizerně se zaškrábalo“. I když sedláci prosili, pokuty jim tentokrát sleveny nebyly.

Podle Josefa Zemana pro Zpravodaj připravil **Miroslav Volák**

Z historie domů ve Smiřicích

Víte, kdo má ve Smiřicích nejvyšší postavení a víte, kdo má ve Smiřicích nejlepší rozhled? Je to pan Ladislav Groh, který je majitelem domu čp. 54 v Hankově ulici. Jeho dům měl původně číslo popisné 80 a byl nazýván Vančurovským gruntem. Tento dům je postaven na nejvyšším místě Smiřic nad železničním přejezdem u nádraží. S historií tohoto domu nás tentokrát seznamuje přímo sám jeho majitel p. Ladislav Groh s použitím podkladů od ing. Lubomíra Kupky.

Tento dům byl postaven na přívrší mohutné sprašové návěje po tisíciletí vytvářené západními větry. Původní osídlení před Kristem v těchto místech sahá až do období pohanského lidu (dle velkého množství žárových hrobů objevených v okolí a při výkopových pracích pro stavbu železnice v roce 1856–8). Dle pověstí to bylo kousek od svatyně hrozného pohanského boha Černoboha. Bylo to nedaleko od staré obchodní stezky do Polska. Dům postavený na vrcholu západně od Smiřic patřil do tehdy samostatné vsi Smiřičky. Na snímku z domácího archivu je vidět původní vzhled domu.

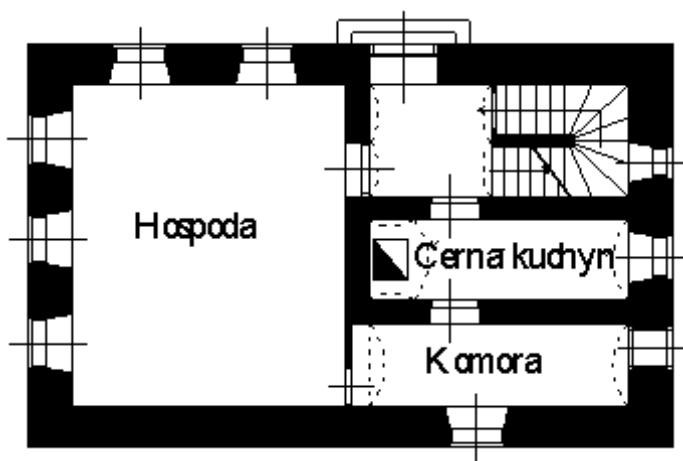
Při tomto domě bylo 10 strychů polí, na dva vozy sena z luk a patřil k němu i kousek lesa. Majitel platil o sv. Jiří a o sv. Havlu po 20 groších úroku, z domku platil jeden groš, odváděl jednu slepici a faráři musel dávat letník jeden groš.

Doba výstavby spadá do období asi po roce 1500, zatím není přesně známá. Doložena je až první koupě. Od nápadníků po **Matoušovi Kunovi** koupil dům 9. února 1685 za 450 kop – jinak zvaný **Vančura**. Proto se dům nazýval **Vančurovský**. Vančura zemřel 13. prosince 1703. Na základě jeho

kšaftu převzala domek do vlastnictví jeho dcera **Magdalena Vančurová** za 600 zlatých zápisem ze dne 15. září 1704. Magdalena se provdala za Jana Vachka, kterému nechala dne 19. ledna 1708 připsat polovinu tohoto domu. Od Jana Vachka převzal dům 27. ledna 1735 jeho syn **Jan Vachek**. Dalším majitelem se stal od neznámého data **František Vachek**. Po jeho smrti připadl domek na základě pozůstalostního řízení jeho manželce **Ludmile Vachkové** – na její jméno byl vložen do knih dne 18. září 1815. Po její smrti zdědil domek **Josef Šafář** – tato skutečnost byla vložena do knih dne 30. prosince 1824. Od 13. prosince 1853 držel domek za 1600 zlatých **Josef Šafář s manželkou Františkou**. Od 29. srpna 1876 byl majitelem domu **Bohumil Šafář**.

Do hlavního domu, který asi do poloviny 19. století sloužil jako hospoda, což je patrné dle stavebního uspořádání, se vstupovalo přes tři schody do předsíně a přední hostinské části – výčepu. V zadní části byla černá kuchyně a komora. K hlavní stavbě patří ještě menší domek, dnešní domek čp. 64. Zřejmě hospodářské stavení, částečně s jednou místností jako obytné. Dle katastrální mapy z roku 1840 do tohoto komplexu přináleželo i sousední stavení. V současné době má číslo popisné 55 a má jiného majitele.

Na plánu je vidět původní uspořádání v domě

	Chronologie majitelů	Způsob nabytí	Způsob užívání	Způsob zcizení	Datum změny	Cena
1	dědicové po Matouši Kunovi	dědictví		prodej	9. 2. 1685	450 kop
2	Daniel hostinský alias Vančura	koupě	zemřel 13. 12. 1703 a dle kšaftu zdědila jeho dcera	odkaz	15. 9. 1704	600 zl.
4	Magdalena Vančurová	dědictví	provádala se a manželovi připsala 1/2 domu	převod	19. 1. 1708	
5	Magdaléna a Jan Vachkovi	přejímá	majitel brzy zemřel		27. 1. 1735	
6	Jan Vachek – syn		a dědí vdova Dorota			
7	František Vachek		po jeho smrti přešel domek na vdovu Ludmilu	odkaz	18. 9. 1815	
8	Ludmila Vachková – vdova	dědí	Ludmila Vachková zemřela v r. 1824 a domek přešel na dědice	odkaz	30. 12. 1824	
9	Josef Šafář				13. 4. 1853	1600 zl.
10	Josef a František Šafářovi					
11	Bohumil Šafář				29. 8. 1876	
12	Teschler Eduard a Matylda				1910	
13	Teschler Eduard				1916	
14	Čermáková Josefa					
15	Čermák Antonín			prodej		
16	Groh Ladislav	koupě		prodej		
17	Groh Ladislav mladší	koupě				

Moudré myšlenky

- Když jsem byl malý, byl jsem namyšlený... ale teď už nemám chybu.
- Úsměv je druhá nejlepší věc, kterou může žena udělat se svými rty.
- Všude dobře, doma manželka.
- Co z toho, že zítra bude líp, když vždy, když se ráno vzbudím, je dnes.
- Nevadí, že něco dělám pomalu, protože to možná dělám špatně.
- Nemám rád lidi, kteří berou drogy... hlavně celníky.
- Žena je dobrý sluha, ale zlý pán.
- Nic tak neomezuje svobodu slova jako rozbitá huba!!

Nový jízdní řád Českých drah

Na přání mnoha čtenářů Zpravodaje uvádíme výňatek z jízdního řádu, který platí od 10. prosince. Pro nás není příjemné zjištění, že ve Smiřicích staví méně vlaků – nestaví zde většina spěšných vlaků.

031 Jaroměř – Smiřice – Hradec Králové – Pardubice

		x		x								
Jaroměř	4:32	5:00	5:40	6:02	7:00	8:02	9:02	10:02	11:02	12:02	13:02	14:02
Smiřice	4:41	5:09	5:49	6:14	7:10	8:15	9:11	10:15	11:11	12:15	13:11	14:15
Hradec Kr.	4:53	5:21	5:58	6:27	7:22	8:27	9:21	10:27	11:21	12:27	13:21	14:27
Pardubice	5:36	6:03	6:33	7:33	8:03	9:37	10:04	11:03	12:04	13:03	14:03	15:03

							Spěšný
Jaroměř	15:02	16:02	17:02	18:02	19:02	21:41	22:15
Smiřice	15:11	16:15	17:11	18:15	19:11	21:50	22:21
Hradec Kr.	15:21	16:27	17:21	18:27	19:21	22:01	22:31
Pardubice	16:03	17:03	18:03	19:03	20:37	22:28	23:02

x = jede ve všední den, + = neděle a svátek

031 Pardubice – Hradec Králové – Smiřice – Jaroměř

	x	R	Spěšný		x	So, +	So, +					Spěšný
Pardubice	4:26	4:56	5:26	5:52	6:26		6:56	7:56	8:26	9:56	10:26	11:56
Hradec Kr.	4:55	5:22	6:01	6:37	6:57	7:00	7:31	8:40	9:31	10:40	11:31	12:40
Smiřice	5:10	5:32	6:12	6:49	7:09	7:10	7:48	8:52	9:48	10:52	11:48	12:52
Jaroměř	5:19	5:39	6:20	6:58	7:18	7:17	7:57	9:00	9:57	11:00	11:57	13:00

							Spěšný		So, +		
Pardubice	12:26	13:56	14:56	15:56	16:56	17:56	18:56	19:35	20:23	22:03	
Hradec Kr.	13:31	14:40	15:31	16:40	16:40	18:40	19:31	20:02	21:02	22:33	22:56
Smiřice	13:48	14:52	15:48	16:52	16:52	18:52	19:48	20:12	21:14	22:45	23:08
Jaroměř	13:57	15:00	15:57	17:00	17:00	19:00	19:58	20:19	21:23	22:54	23:16

x = jede ve všední den, + = neděle a svátek

OZNÁMENÍ MĚSTSKÉHO ÚŘADU

Městský úřad Smiřice informuje občany města, že do pátku 22. 12. 2006 do 12 hodin probíhá na sekretariátu MěÚ připomínkové řízení k novému vlakovému jízdnímu řádu.

Výsledek tohoto připomínkového řízení bude podkladem pro znovuzahájení jednání se společností OREDO zajišťující dopravní obslužnost.

FINANČNÍ A POJIŠŤOVACÍ PORADENSTVÍ

Č e s k á p o j i š ť o v n a , a . s .

MORÁVKOVÁ Duša
605 838 961

HORÁK Zdeněk
602 315 959

- Životní a úrazové pojištění
- Penzijní připojištění se státním příspěvkem
- Pojištění pro případ nemoci
- Pojištění majetku občanů a jejich odpovědnosti
- Pojištění vozidel a havarijní pojištění vozidel
- Cestovní pojištění do ciziny

Jsme Vám k dispozici vždy v pondělí od 14.00 do 17.00 hodin v zasedací místnosti Městského úřadu Smiřice. Na uvedených telefonních kontaktech jsme mimo uvedenou dobu připraveni Vám zodpovědět jakýkoliv jiný dotaz či požadavek na ČP, a. s. či případně si domluvit schůzku v místě Vašeho bydliště.

RYCHLÝ SMIŘIČÁK

žák II. A třídy vítězem českého poháru

Jména Fernando Alonso nebo Michael Schumacher zná v České republice nejen každý příznivec automobilového sportu. Ne každý fanoušek ovšem ví, že téměř všichni závodníci sedící v současných kokpitech Formule 1 začínali na rozměrem mnohem menších závodních strojích, ve světě známých pod názvem GO-KART, u nás zvaných „motokára“.

Většina z vás si pod tímto názvem asi představí po domácku postavené vozítko, někteří snad vyzkoušeli motokáru někde v půjčovně. Jen opravdoví znalci a fandové vám potvrdí, že dnešní motokára je technicky velice vyspělý závodní stroj, který v mnohém snese srovnání s monoposty Formule 1.

Přitom právě motokárový sport je základem pro všechny další motoristické sportovní disciplíny

a Česká republika v tomto sportu dosáhla v posledních letech významné úspěchy. Erik Janiš se stal v roce 2005 mistrem Evropy.

Nás velice těší, že poslední rok závodní okruhy nejen v České republice úspěšně brázdí rychlý kluk z našeho města. Jmenuje se Dominik Javůrek, je mu 7 let a je žákem II. A třídy základní školy ve Smiřicích.

Dominik sám o svých úspěších moc mluvit nechce, a tak jsme informace získali od manažera, šéfmekanika a především tatínka v jedné osobě.

„Niki“ si poprvé do motokáry sedl v pěti letech, nejdříve tatínkovi na klín, ale za chvíli už prý chtěl řídit sám. Sezóna 2006 byla jeho první takřikajíc „profesionální“ sezónou, kdy nastoupil do všech závodů Českého poháru a také Mistrovství České republiky. Na nováčka si vůbec nevedl špatně a v seriálu závodů Českého poháru se mu v kategorii KADET dokonce podařilo hned první rok zvítězit.

Jedná se o kategorii závodníků ve věku 7–10 let, a Dominik byl letos jeden ze dvou nejmladších účastníků ve startovním poli. O to více pak těší jeho celkové vítězství. Pro techničtější čtenáře uvádíme, že Dominik letos používal podvozek české výroby MS-KART a italské motory Parilla o objemu 60 cm. Objemem se ovšem nenechejte mýlit. Dominikova motokára umí na rovině i 100 km/hod. Průměrná rychlost při závodu se pohybuje kolem 75 km/hod. V těchto rychlostech se sedmiletý Dominik řítí po dráze cca 3 cm nad asfaltem. Zní to děsivě, ale o bezpečnost je postaráno, kluci mají velice kvalitní přilby, chrániče žeber a krční páteře a riziko úrazu je srovnatelné s tím, když si kluci hrají na ulici.

Pokud vás také zajímá, jak probíhá u tohoto sportu trénink, pak vězte, že tak jako u každého jiného sportu. Každý najetý tréninkový kilometr se v závodě zúročí. Motokáry jsou fyzicky velice náročné. Dominik prý často v závodě vypotí litry vody, často vylézá z kombinézy úplně mokrý.

V letošní sezóně se mu podařilo posbírat slušnou řadu věnců, a to nejen ze závodů u nás, ale podařilo se mu získat i stříbro na Slovensku, závodil i v Německu a Itálii.

Dominik sám říká, že točit volantem ho moc baví, na závodech je úžasná parta kluků. Kamarádství ovšem končí se zhasnutím startovních světel. Pak jsou z kamarádů tvrdí soupeři, bojuje se o každý centimetr asfaltu.

Tatínek–manažer Javůrek také připomíná, že na Nikově úspěchu má podíl i paní třídní učitelka Marešová, která má pochopení pro to, že malý závodník potřebuje občas odejít na trénink nebo závod ze školy dříve.

V příští sezóně by Dominik Javůrek mohl zaútočit na stupně vítězů v Mezinárodním mistrovství České republiky. K tomuto cíli mu přejeme hodně štěstí a děkujeme za dosavadní reprezentaci města.

Poznávejme sousední region

Sousedním regionem je Černilovsko. Projíždíme-li obcemi tohoto regionu, uvidíme zde informační tabule. Kromě mapy regionu na nich najdeme vždy několik údajů z historie i současnosti jednotlivých obcí. Je zde i několik fotografií, které dokumentují změny v posledním období. Většina z vás nemá čas zastavit se u těchto tabulí a přečíst si uveřejněné údaje. Nabízím vám je tedy o obcích, které přímo sousedí se smiřickým regionem.

Číbuz

Ves Číbuz leží v nadmořské výšce 255 m n. m. a trvale zde žije okolo 80 obyvatel.

Název Číbuz pochází pravděpodobně od jména zakladatele obce: Čibud – Čibudova ves. Do roku 1923 se obec jmenovala Čibuz s krátkým *i*. Nyní se má správně psát s dlouhým *í*.

Číbuz byla osídlena již v mladší době kamenné; dokládají to četné archeologické nálezy. První písemná zmínka o Číbuzi pochází z roku 1143, kdy biskup Jan z Lochenic daroval skalický újezd, ke kterému Číbuz náležela, Strahovskému klášteru v Praze.

Roku 1359 byl patronem a pánem Číbuz Mutina z Dobrušky. Jeho syn Sezema měl za manželku Elišku ze Smiřic a jejich sňatkem připadla Číbuz a Skalice k panství smiřickému (i proto nás mohou osudy této obce zajímat). Roku 1498 koupil Číbuz s panstvím smiřickým Mikuláš ml. Trčka z Lípy a při něm a jeho rodu zůstala až do zrušení poddanství.

V Číbuzi stojí farní římskokatolický kostel sv. Václava (první zmínka o něm je již z roku 1357). Kostel v roce 1756 vyhořel a v roce 1772 byl znovu opraven. Při tom byla věž kostela snížena o jedno patro. Hlavní oltář kostela s obrazem sv. Václava a dřevěnými polychromovanými sochami sv. Cyrila a Metoděje je nový.

V roce 1837 byla v Číbuzi postavena jednotřídní farní škola, která byla postupně rozšířena až na čtyřtřídní (roku 1885). Roku 1866 byli ve škole, na niž vlál bílý prapor, uloženi ranění vojáci po bitvě u Hradce Králové. Nyní je zde mateřská škola.

Ještě v roce 1839 stál v Číbuzi pivovar. Roku 1869 bylo v Číbuzi 27 domů a 183 obyvatel. V roce 1872 se Číbuz stala samostatnou obcí.

Dne 30. ledna 1924 se propadla na pokraji pole zvaného Nad vejmolem (vpravo od silnice z Hradce Králové) hlína. Při kopání na tomto místě byl v hloubce 6 metrů objeven vinný sklep. Že se u Číbuz kdysi pěstovalo víno, nasvědčuje název farského lesa Vinice z roku 1403. Nejvýznamnější kulturní památkou je kostel sv. Václava.

V současné době Číbuz nabízí klidné venkovské prostředí v dosahu Hradce Králové. V obci je restaurace, kostel a mateřská škola s tělocvičnou a dětským hřištěm.

Hubíles

Název obce Hubíles připomíná, že původní osada byla založena na místě „vyhubeného“ lesa. Roku 1417 byl v hubíleském katastru založen Velkočibuzský rybník. I když byl tento rybník zrušen, na mapách a místními obyvateli je toto místo označováno V rybníkách. První písemná zmínka o obci je z roku 1495, kdy Hašek Střížek z Lužan odkázal své manželce Ludmíboře z Valečova tvrz Smiřice s některými obcemi, mezi kterými byl i Hubíles.

Roku 1896 se stal Hubíles samostatnou obcí. V této době se začaly odvodňovat pozemky. Roku 1932 byl založen Sbor dobrovolných hasičů a byla zakoupena hasičská stříkačka, o kterou místní hasiči pečují dodnes. Za II. světové války bylo několik lidí z obce nasazeno na nucené práce v Německu. Ostatní obyvatelé Hubílesa sužovali němečtí okupanti.

V současné době Hubíles spadá pod Smržov. V obci se pořádá tradiční Svatohubertská jízda na koních, myslivecký a hasičský ples, dětský den a staročeské kácení máje.

Z Hubílesa pocházel Karel Vachek, otec Emila Vachka, známého novináře a spisovatele.

Kulturní památkou je pískovcový kříž s ukřižovaným Ježíšem a soškou Panny Marie, kterou nechali místní občané zhotovit roku 1868. Do zvoničky sv. Floriána byl roku 2002 u příležitosti 70. výročí založení hasičského sboru umístěn nový zvon. Původní zvon roku 1942 odcizili Němci. Na konci vsi stojí mohutný pískovcový kříž s vytesaným vyobrazením sekery a cepu. Pravděpodobně jde o mezní kámen z doby Karla IV., který tvořil hranici mezi polnostmi číbuské fary a pozemky smiřického panství. Druhý kamenný kříž bez ramen stojí při ohybu cesty k Číbuži.

Smržov

Obec Smržov leží v nadmořské výšce 270 m n. m. a spolu s osadou Hubíles ji trvale obývá 405 obyvatel.

Obec se pravděpodobně nazývá podle smrže – houby, kterou lze ještě nyní nalézt v obecním lese. Nálezy kamenných mlatů svědčí o tom, že krajina v okolí byla osídlena již v době předhistorické. Roku 1878 byla nalezena keramika lužicko-slezské kultury. První písemná zmínka o Smržově je z roku 1490, kdy Hašek Střížek z Lužan zakoupil Smiřice i s obcí Smržov. V letech 1628 a 1775 se místní sedláci zúčastnili selských bouří.

V obci vznikají nové tradice, např. staročeské kácení máje, dětský den, posvícenská zábava, drakyáda či hasičský bál. Volejbal, nohejbal nebo tenis si lze zahrát na dvou antukových hřištích u koupaliště.

Kulturní památkou je pseudogotická kaplička Neposkrvněného početí, která byla postavena ve 2. polovině 19. století. Kolem kapličky vede křížová cesta se studánkou. Na návsi se nachází křížek a zvonička pod staletou lípou. Další dvě staleté lípy stojí u čp. 24 a u lesa.

(mv)

Znáte smiřické ulice? Tady začíná a pokračuje až na kopec Hankova ulice. Hankova zřejmě proto, že vede i do Hořiněvsi, kde se Hanka narodil. O úpravě této ulice je psáno uvnitř Zpravodaje. Horní snímek představuje Hankovu ulici v roce 1941. Tuto fotokopii obrazu nám zaslal pan Jaroslav Litomiský z Prahy.

Zachycuje zimu, kdy napadlo velké množství sněhu. Kopec i trať v úvozu byly zcela zasypány. Němci nařídili pracovní povinnost a sněh se musel lopatami odházet. Vpravo jsou ještě 2 domy, které patřily pekaři Rejchrtovi (oba jsou už zbourány). Vlevo je vidět dům rodiny Litomiských. Dnešní Hankovu ulici poznáte?!

Zpravodaj Smiřic, Rodova a Holohlav

• Vydává město Smiřice, Palackého 106, 503 03 Smiřice, tel. 495 809 010, 777 332 691, fax 495 809 018 • Evidenční číslo: MK ČR E 16060 • Redakční rada: Miroslav Volák, Ludmila Trávníčková, Ladislava Reichová • Příspěvky zasílejte na adresu: Městské kulturní středisko Smiřice, Palackého 124, e-mail: meks.smirice@tiscali.cz • Tiskne: Tiskárna A PRINT CZ s.r.o., Pospíšilova 281, 500 03 Hradec Králové, tel./fax 495 545 929 • Vychází 4x ročně. Cena 1 výtisku 10,- Kč. Náklad tohoto čísla 500 ks • Ve Smiřicích a Holohlavech předplatitelům donáška až do domu. • Prodej: Tabák U Jedličků a sekretariát MěÚ Smiřice • Uzávěrka příštího čísla 28.2. 2007 •

